

Technická univerzita v Liberci
Fakulta strojní

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Laboratorní model mikropočítačového řízení portálového jeřábu

Liberec 2005

Michal Špiryt

Technická univerzita v Liberci
Fakulta strojní

Studijní obor : 23 – 40 – 8 Automatizované systémy řízení ve strojírenství

Zaměření : Automatizace inženýrských prací

Katedra aplikované kybernetiky

Laboratorní model mikropočítačového řízení portálového jeřábu

Laboratory model of microprocessor controlling of the bridge crane

Michal Špiryt

Vedoucí diplomové práce : Ing. Slavomír Němeček

Konzultant diplomové práce: Miloš Hejzlar

ANOTACE

Technická univerzita v Liberci Fakulta strojní

Katedra aplikované kybernetiky

Studijní obor :	23 – 40 – 8 Automatizované systémy řízení ve strojírenství
Studijní zaměření :	Automatizace inženýrských prací
Diplomant :	Michal Špiryt
Téma práce :	Laboratorní model mikropočítačového řízení portálového jeřábu
Theme of work :	Laboratory model of microprocessor controlling of the bridge crane
Rok obhajoby DP :	2005
Vedoucí DP :	Ing. Slavomír Němeček
Konzultant DP :	Miloš Hejzlar

Stručný výťah :

Cílem této diplomové práce je návrh a realizace laboratorního modelu portálového jeřábu, který by měl rozšířit laboratoř katedry aplikované kybernetiky fakulty strojní TUL.

Model je realizován jako portálový jeřáb přepravující materiál z jednoho místa na druhé. Celý model se skládá z vozidla, portálového jeřábu a PC, které pracuje jako nadřazený systém. Tento model by měl umožnit studentům získat základní znalosti o práci mikrokontrolérů a jejich použití při řízení servomechanismů.

Abstract:

The aim of this thesis is a design and a implementation of a laboratory model of a bridge crane which should extend the laboratory of the Department of Applied Cybernetics at the Mechanic Faculty TUL.

The model is implemented as the bridge crane transporting material from one point to another. The model itself includes the vehicle, the bridge crane and the PC that works as the superior system. This model is supposed to enable students to gain a basic knowledge of microcontrollers work and their use in servomechanism controlling.

Poděkování

Na tomto místě je mojí milou povinností poděkovat Ing. Slavomíru Němečkovi a Miloši Hejzlarovi za odborné vedení, cenné rady, poskytnuté informace a za pomoc při zpracování diplomové práce.

Prohlášení o využití diplomové práce

Byl jsem seznámen s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/200 Sb. O právu autorském, zejména §60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé diplomové práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li diplomovou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Diplomovou práci jsem vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím diplomové práce a konzultantem.

V Liberci 28.5.2008

.....
Michal Špiryt

Místopřísežné prohlášení

„Místopřísežně prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury.“

V Liberci 28.5.2005

.....

Michal Špiryt

Obsah

1. Úvod	1
2. Servopohony	2
2.1 Elektrický servopohon jako systém	2
2.2 Systémy řízení servopohonů	2
2.3 Servopohon jako polohový servomechanismus.....	3
2.4 Způsoby odměřování a řízení polohy	4
2.5 Servopohony se stejnosměrnými motory.....	5
2.5.1 Matematický model stejnosměrného motoru.....	6
3. Jednočipové mikropočítače (mikrokontroléry).....	8
3.1 Vnitřní uspořádání mikrokontroléru	9
3.2 Organizace paměti	10
3.3 Periferní obvody	11
3.4 Mikrokontroléry Microchip řady PIC16Fxx.....	12
3.4.1 Mikrokontrolér PIC16F877	13
3.5 Komunikace mikrokontroléru s okolím.....	16
3.5.1 Synchronní komunikace	16
3.5.2 Asynchronní komunikace	16
3.5.3 Komunikace s rozhraním RS232	17
3.5.4 Komunikace pomocí sběrnice I ² C	19
3.6 Programování mikrokontrolérů.....	21
4. Realizace – systém pro přepravu materiálu (výrobků).....	23
4.1 Uspořádání modelu portálového jeřábu	23
4.2 Princip chování modelu	24

5. Hardwarové vybavení modelu.....	27
5.1 Hlavní deska	27
5.1.1 Vnější zapojení vývodů mikrokontrolérů	28
5.2 Řídící deska motorů	29
5.2.1 Řízení směru otáčení motorů	30
5.3 Propojovací deska a součásti umístěné na jeřábu	31
5.3.1 Pohonné jednotky	31
5.3.2 Inkrementální snímače a koncová čidla	33
6. Programová část modelu.....	34
6.1 Nastavení a funkce jednotlivých portů mikrokontrolérů	34
6.2 Zdrojový kód PIC16F877	36
6.3 Programový kód PIC 16F84A	37
6.4 Aplikace pro ovládání modelu na PC	39
7. Závěr	41
Použitá literatura	42
Přílohy – seznam	43

1. Úvod

Hlavním cílem této diplomové práce je vytvoření didaktické pomůcky pro studenty, kteří se zabývají předměty Servomechanismy a Číslicové počítače na katedře aplikované kybernetiky. Touto pomůckou má být model systému pro přepravu materiálu. Tento model se skládá z modelu portálového jeřábu a modelu autonomního vozíku, které spolu navzájem musí komunikovat.

Nejdůležitější je ukázat studentům možnosti jednočipových mikropočítačů při regulaci a možnost ovládání mikrokontrolérů přes osobní počítač. Každý, kdo s tímto modelem bude pracovat, by měl mít základní vědomosti v oblasti elektroniky, automatizovaného řízení a základní znalosti v programování mikrokontrolérů.

Při realizaci úlohy budou řešeny především otázky spojené s regulací polohového servomechanismu. Protože bude mít jeřáb pro hlavní podélný pohyb k dispozici dva nezávislé motory, musí se také navrhnout řízení těchto dvou motorů tak, aby nedocházelo ke zpříčení celého jeřábu například z důvodu prokluzu poháněného kola. Součástí řešení budou i přehledná schémata zapojení mikrokontroléru a okomentované části zdrojového textu, které pomohou každému čtenáři pochopit chování celého modelu. Některé části tohoto zdrojového kódu bude možné použít i při řešení jiných problémů týkajících se servomechanismů řízených pomocí jednočipových mikropočítačů, protože i ty nejsložitější části programu se skládají z menších funkčních celků.

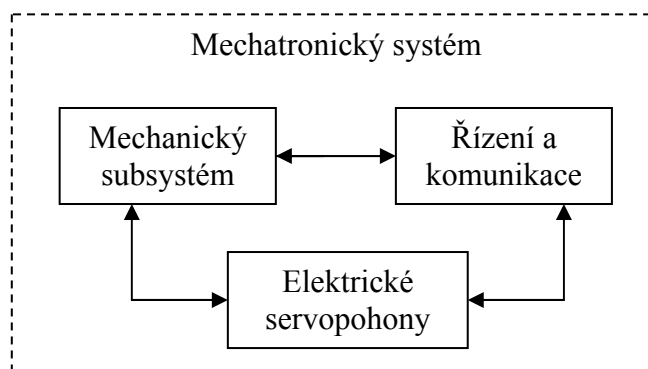
2. Servopohony

2.1 Elektrický servopohon jako systém

Elektrický servopohon v mechatronice představuje subsystém mechatronického systému, v němž zajišťuje řízení pohybu při současné přeměně elektrické energie v mechanickou práci. Dalšími subsystémy mechatronického systému jsou subsystém řízení a komunikace a subsystém mechaniky (Obr.2.1).

Elektrický servopohon je regulační pohon, který se skládá z jednoho nebo více elektrických motorů, napájecích výkonových měničů a řídicích a regulačních obvodů. Zatímco běžný elektrický pohon může pracovat v řadě případů i v otevřené regulační smyčce (bez zpětné vazby),

servopohon je zapojen vždy v uzavřené regulační smyčce, se zpětnou vazbou proudovou, rychlostní popř. polohovou a většinou i se všemi třemi najednou. Servopohon lze rozdělit na dva subsystémy, a to na výkonový subsystém a subsystém informační. Do okolí

Obr.2.1 Subsystémy mechatronického systému

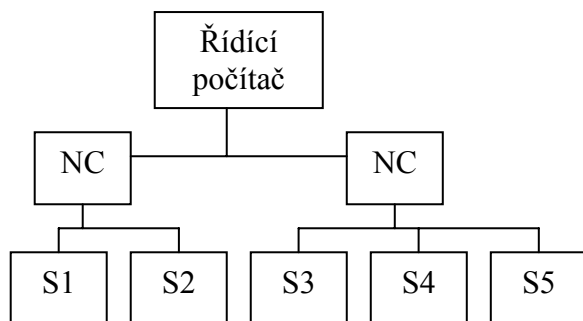
servopohonů se potom zařazují : elektrická napájecí síť, mechanický subsystém (poháněné pracovní zařízení), pracovní prostředí a v neposlední řadě také subsystém řízení. Výkonový subsystém se skládá z elektrických servomotorů, napájecích výkonových měničů a jiného příslušenství. Informační subsystém je pak tvořen z řídicí elektroniky a regulačních obvodů.

[1, 2]

2.2 Systémy řízení servopohonů

Nejjednodušší autonomní servopohony individuálně využívaných pracovních strojů mohou být ovládány ručně z ovládacího panelu stroje. Častější je však případ, kdy servopohony jsou součástí rozsáhlejšího systému řízení, nejčastěji uspořádaným hierarchicky. Na nejnižší úrovni (což znamená nejbližší technologickému procesu) jsou servopohony (autonomní rychlostní nebo polohové servomechanismy). Tato úroveň řízení zajišťuje dynamiku pohybu a zpětná diagnostická hlášení. Střední úroveň řízení je

nejčastěji řídicí počítač (numerický řídicí systém), který řídí v reálném čase

S1 .. S5 Jednotlivé servopohony

Obr.2.2 Schéma hierarchického řízení

technologický proces (polohu, rychlost pohybu, kroutící moment nebo sílu). Řídicí počítače jednotlivých pracovních strojů jsou zapojeny např. do lokální počítačové sítě a řízeny z nadřazeného počítače. Hierarchický systém řízení vždy předpokládá, že při poruše vyšší úrovně řízení je nižší úroveň schopna autonomní funkce s určitým

omezením. Schéma hierarchického uspořádání je naznačeno na Obr.2.2..

[1, 2]

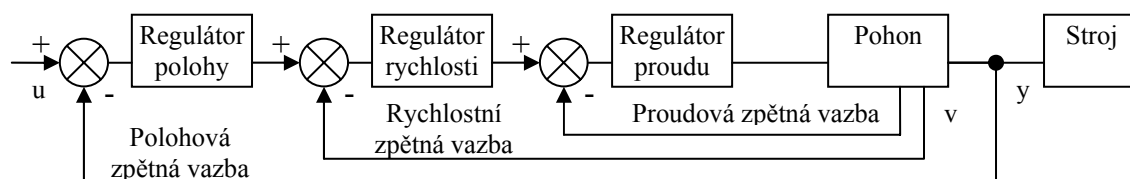
2.3 Servopohon jako polohový servomechanismus

Elektrický servopohon je regulační pohon, který se skládá z elektromotoru, polovodičového měniče pro napájení a řízení motoru a z regulátoru otáček, respektive polohy. Součástí motoru jsou obvykle snímače rychlosti a polohy. Servopohon pracuje v uzavřené zpětné vazbě.

Rychlostní servopohon má pouze rychlostní zpětnou vazbu a umožňuje rychlé a přesné sledování zadávané rychlosti. Polohový servopohon je servomechanismus pro řízení polohy a to buď prostřednictvím převodu posuvné dráhy nebo úhlu natočení. Z hlediska aplikace se rozlišují dva typy polohových regulací, a to cílová a sledovací. Cílová regulace slouží k časově optimálnímu nastavování polohy (např. manipulátory). Časově optimální nastavení polohy představuje polohové přemístění v nejkratším možném čase bez překmitu. Sledovací polohová regulace se používá v případě, že je potřeba sledovat zadanou trajektorii (např. roboty).

Přesné řízení polohy vyžaduje uzavřenou polohovou vazbu, jejíž princip spočívá v porovnání zadané polohy se skutečnou polohou, která se získá z odměřování. Pro sledovací servomechanismy i servomechanismy s cílenou regulací se nejčastěji používá kaskádní struktura regulačních smyček, v níž je polohová smyčka nadřazená vnitřní rychlostní smyčce. K vyhodnocení odchylky mezi žádanou a skutečnou polohou se pak používá proporcionálních regulátorů polohy. Jako další podřízená smyčka rychlostní smyčky může být smyčka proudová. Tato smyčka nejnižší úrovně – proudová – slouží

k ochraně motoru proti přetížení a k omezení maximálního momentu, kterým může působit motor na mechanickou soustavu. U servomechanismů rychlostních a polohových, napájených pomocí tranzistorových měničů, kompenzuje vlivy indukčnosti kotvy servomotorů, indukovaného napětí a umožňuje prudký nárůst proudu kotvy při reakcích servomotoru na změny vstupních signálů (poruchy, žádaná hodnota reg. veličiny apod.). Při použití tranzistorových měničů s pulzní šířkovou modulací je proudová smyčka velmi rychlá, což je dobrý předpoklad kvality nadřazené rychlostní smyčky. Princip polohového servomechanismu je patrný z *Obr.2.3*.

Obr.2.3 Blokové schéma servomechanismu

[1, 2, 6]

2.4 Způsoby odměřování a řízení polohy

K odměřování skutečné polohy slouží snímače polohy. Podle použitého principu odměřování to jsou snímače absolutní, inkrementální a cyklicky absolutní.

Absolutní snímače udávají absolutní hodnotu polohy v celém rozsahu odměřování, tzn. každé poloze je přiřazena jednoznačně hodnota signálu snímače a naopak. Předností absolutního odměřování je existence informace skutečné polohy hned po zapnutí zařízení. Jako absolutní snímače se používají např. snímače potenciometrické, selsyny, optické s kódovacími kotoučky a jiné.

Inkrementální snímače mají vysokou přesnost i rozlišitelnost, avšak informaci o absolutní poloze lze získat pouze tak, že po zapnutí servomechanismus najede na tzv. referenční bod (nulovou polohu) v dané ose. Skutečná absolutní poloha je pak dána obsahem čítače odměřovacích impulsů. Z konstrukčního hlediska mohou být inkrementální snímače jak rotační, tak lineární.

Cyklicky absolutní snímače odměřují absolutní polohu pouze v omezené oblasti (např. v rozsahu jedné otáčky motoru). Údaj o absolutní poloze je opět pouze uložen v paměti řídicího systému. Cyklicky absolutní snímače mohou být jak rotační (selsyny, resolvery), tak lineární (induktosyny).

Podle umístění snímače polohy rozlišujeme tzv. přímé a nepřímé odměřování. Při nepřímém odměřování je rotační snímač umístěn na hřídeli motoru. Výhoda nepřímého odměřování spočívá v tom, že nelinearity mechanických převodů jsou vně uzavřené polohové smyčky. Ovšem tyto nelinearity mechanického převodu způsobují dodatečnou chybu řízení, kterou již nelze regulačně ovlivnit. Případné chyby je však možné řešit kompenzací parazitních nelinearit nebo řešit celý systém jako nelineární, a to v případě, že jsou k dispozici charakteristiky nelinearit (např. viskózní tření, vůle v zubech apod.).

Při přímém odměřování se používá buď lineárních snímačů polohy, je-li výsledný pohyb posuvný, nebo snímačů rotačním, je-li výsledný pohyb rotační. Nelinearity mechanického převodu jsou v tomto případě uvnitř uzavřené polohové smyčky. Přesnost řízení polohy je vyšší ve srovnání s nepřímým odměřováním.

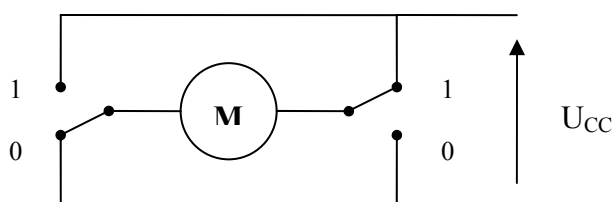
[1, 2, 3]

2.5 Servopohony se stejnosměrnými motory

Stejnosměrný motor s konstantním magnetickým tokem, tzn. motor s cizím buzením nebo permanentními magnety, je ideálním regulačním motorem, protože jeho otáčky lze plynule měnit pomocí změny přiváděného napětí.

Pro servopohony se používá zejména stejnosměrných motorů s cizím buzením permanentními magnety ve statoru. Pro větší výkony se používají motory s cizím buzením, v nichž se magnetické pole vytváří proudem budícího vinutí, navinutém na tzv. hlavních pólech statoru. Jako napájecí obvody těchto motorů se pak používají buď tyristorové měniče nebo měniče tranzistorové, jejichž základním stavebním kamenem je výkonový tranzistor nejčastěji v provedení NPN, který je kvůli velkému proudovému zesílení zapojen se společným \bar{e} ditorem.

Tranzistorový měnič pro stejnosměrný motor se skládá zpravidla ze čtyř spínačů zapojených v můstkovém zapojení. Princip činnosti je patrný ze zjednodušeného zapojení s kontakty podle Obr2.4.

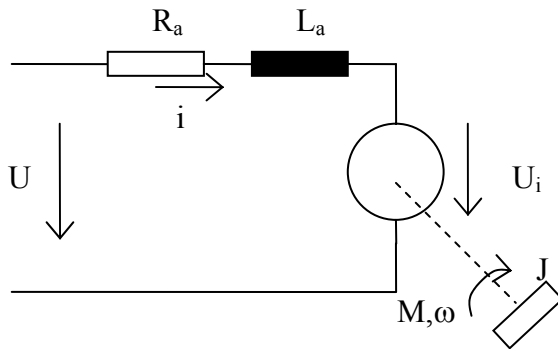
Obr 2.4 Náhradní schéma tranzistorového měniče

2.5.1 Matematický model stejnosměrného motoru

Stejnosemřný motor jako dynamický systém je popsán soustavou diferenciálních rovnic, které je možno odvodit z náhradního schématu (viz Obr.2.5), zahrnujícího i indukčnost vinutí kotvy.

$$U = R_a i + L_a \frac{di}{dt} + C\Phi\omega \quad (2.1)$$

$$C\Phi i = J \frac{d\omega}{dt} + B\omega + M_0 \quad (2.2)$$

Obr.2.5 Schéma stejnosměrného motoru

,kde C je konstanta motoru (napěťová, momentová), Φ je magnetický tok, ω úhlová rychlost, B koeficient viskosního tření, J celkový moment setrvačnosti na hřídeli a M_0 moment odporu. Rovnice (2.1) představuje rovnováhu napětí v obvodu kotvy a rovnice (2.2) je pak rovnováhu momentů na hřídeli motoru.

Po dosazení $C\Phi\omega = u_i$ má diferenciální rovnice (2.1) po Laplaceově transformaci tvar

$$U = R_a I(p) + pL_a I(p) + U_i(p) \quad (2.3)$$

Přenos $F_1(p)$ je poměr výstupu ke vstupu: výstupem je zde proud $I(p)$, vstupem potom rozdíl přiváděného napětí na kotvu a napětí indukovaného $U - U_i$. První část modelu motoru má tvar

$$F_1(p) = \frac{I(p)}{U - U_i(p)} = \frac{1}{R_a + pL_a} = \frac{\frac{1}{R_a}}{1 + p\tau_a}, \quad \tau_a = \frac{L_a}{R_a} \quad (2.4)$$

Dalším členem modelu je proporcionální člen, vyjadřující závislost momentu motoru na proudu kotvy $m = C\Phi i$; v operátorovém tvaru $M(p) = C\Phi I(p)$. Přenos tohoto členu je

$$F_2 = \frac{M(p)}{I(p)} = C\Phi \quad (2.5)$$

Rovnice rovnováhy momentů (2.2), po zanedbání viskosního tření B , je v operátorovém tvaru $M(p) = pJ\omega(p) + M_0$.

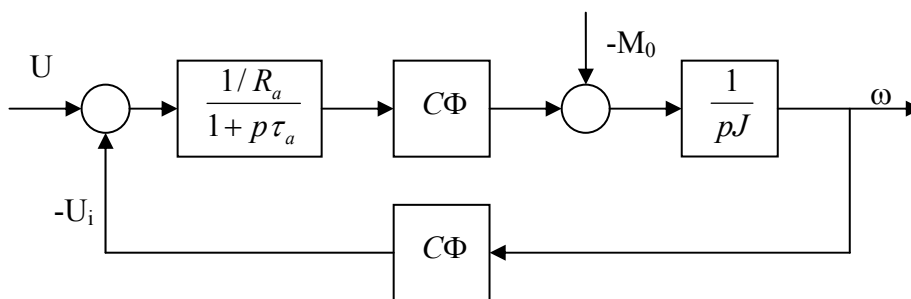
Přenos členu s momentem setrvačnosti J má integrační charakter

$$F_3(p) = \frac{\omega(p)}{M(p) - M_0} = \frac{1}{pJ} \quad (2.6)$$

Závislost mezi indukovaným napětím v kotvě a úhlovou rychlostí je lineární, přenos tohoto členu je proporcionální

$$F_4(p) = \frac{U_i(p)}{\omega(p)} = C\Phi \quad (2.7)$$

Přenosové funkce $F_1(p)$, $F_2(p)$, $F_3(p)$ a $F_4(p)$ tvoří matematický model stejnosměrného motoru s konstantním magnetickým tokem, jehož blokové schéma je na Obr.2.6.

Obr. 2.6 Matematický model stejnosměrného motoru

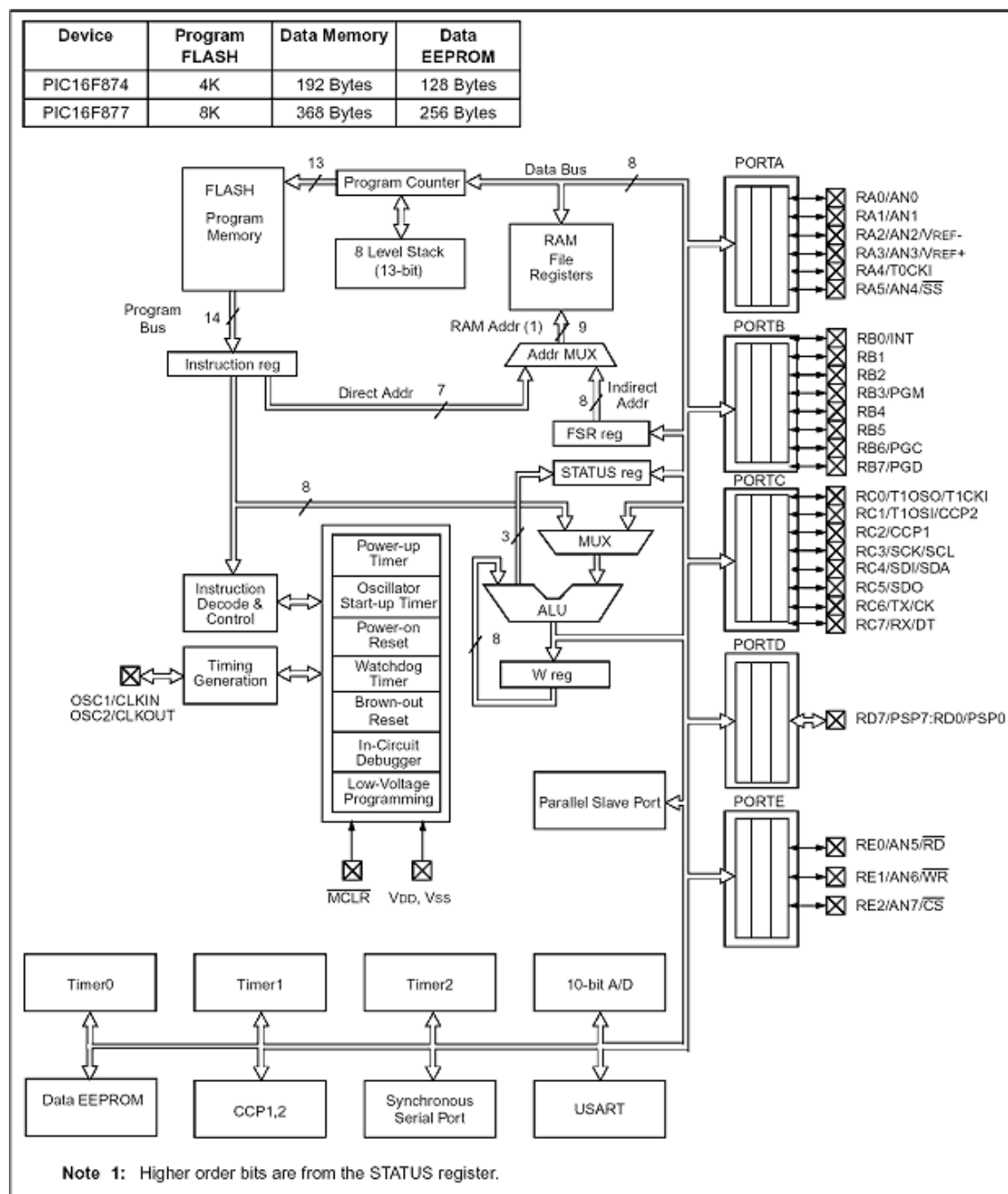
[1, 2, 6]

3. Jednočipové mikropočítače (mikrokontroléry)

Jednočipové mikropočítače jsou stále častěji základem většiny řídicích a měřicích obvodů a mají obrovské množství aplikací v přístrojích, které jsou vybaveny schopností automaticky pracovat podle předem daného programu. Aplikační rozsah těchto řídicích systémů je prakticky neomezený. Má využití od běžných elektronických přístrojů používaných v domácnosti až po nejnáročnější aplikace v různých odvětvích průmyslu a ve vojenství. Vývoj a aplikace jednočipového mikropočítače je realizován v řadě modifikací, vhodných pro dané specifické aplikace. Mezi nejvíce rozšířené mikrokontroléry z hlediska aplikací patří mikroprocesory výrobců, a to Motorola, Microchip, Atmel a Intel. Při vývoji nových jednočipových mikropočítačů není hlavním cílem zvýšení rychlosti a kapacity jako je tomu například u osobních počítačů, ale především vhodnost na danou aplikaci. Toto vše vede k tomu, že je na trhu široká nabídka mikrokontrolérů, ze které si lze vybrat ten nejvhodnější a docílit tak co nejnižších nákladů a zjednodušení řízených aplikací. Jak již bylo zmíněno, existuje široká škála jednotlivých typových představitelů, vzájemně se lišících implementovanými technickými prostředky, velikostí EPROM (EEPROM, FLASH) a RAM, počtem a typem I/O pinů, frekvenčním rozsahem, typem oscilátoru, pouzdry, teplotním rozsahem apod. Je také velká snaha o integrování různých specializovaných obvodů pro řízení periferií, které pak minimálně zatěžují centrální jednotku mikrokontroléru. Mezi takové specializované obvody patří například zrychlení obsluhy přerušení, tzv. jednotka zpracování událostí a jiné.

Jednotlivé generace jednočipových mikropočítačů se tak liší počtem časovačů, počtem přerušovacích vstupů, přítomností A/D převodníku na čipu a jeho rozlišením, případně přítomností speciálních generátorů řídicích signálů jako je pulzní šířková modulace nebo možností přímého připojení k rozhraní RS232 nebo I²C.

[8, 9, 10]

Obr.3.1 Architektura mikrokontroléru PIC16F877

3.1 Vnitřní uspořádání mikrokontroléru

Mikrokontroléry, jinak též označované jako jednočipové mikropočítače, obsahují v jediném pouzdře všechny podstatné části mikropočítače:

- Řadič a aritmetickou jednotku (ALU). Podle typu mikrokontroléru se používá délka slova 4, 8, 16 nebo 32 bitů.

- Paměť programu (kódovou paměť). Paměť programu je buď typu EPROM nebo Flash, u mikrokontrolérů vyráběných pro určitou konkrétní aplikaci s pevně daným programem pak typu ROM.
- Paměť typu Read/Write, někdy doplněná i o paměť EEPROM. Paměť typu EEPROM má velkou výhodu v tom, že si uchovává svůj obsah i po odpojení napájení.
- Periferní obvody pro vstup s výstup dat.

Dále mikrokontroléry obsahují generátor hodinového signálu a další technické prostředky, jako jsou obvody pro kontrolu správné činnosti mikrokontroléru, obvody programování kódové paměti přímo v aplikaci, A/D a D/A převodníky, řadiče přerušení, DMA řadiče apod.

Na *Obr.3.1* je blokové schéma mikrokontroléru PIC16F877, který je použit při realizaci řízení laboratorního modelu portálového jeřábu.

[7, 8, 9, 10]

3.2 Organizace paměti

Co se týče organizace paměťových adresních prostorů, lze rozdělit mikrokontroléry do dvou skupin:

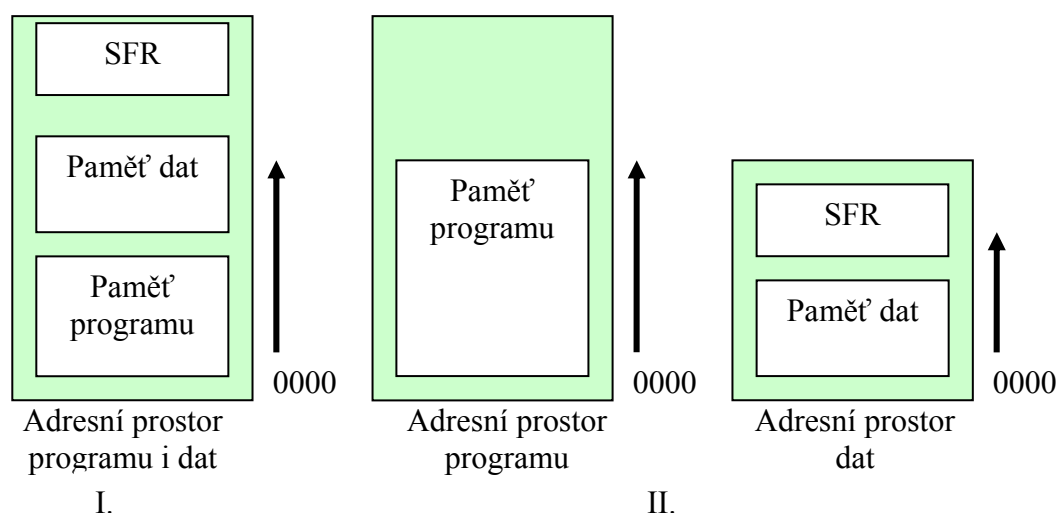
- I. Mikrokontroléry s lineárním uspořádáním adresního prostoru (*Obr.3.2I*). Zde je použit jediný adresní prostor pro mapování paměti programu, paměti dat i registrů pro řízení I/O obvodů.

Tuto architekturu používají např. mikrokontroléry Motorola nebo Intel 80196.

- II. Mikrokontroléry s odděleným adresním prostorem pro paměť programu a paměť dat, označována jako Harvardská architektura (*Obr.3.2II*). Harvardská architektura je charakteristická pro mikrokontroléry firmy Microchip, Atmel nebo Intel 8051,8052 a mnoho dalších.

Kapacita paměti se u různých typů mikrokontrolérů pohybuje v rozmezí od 1kB do 256kB pro paměť programu a od 32 bytů do 16kB pro paměť dat.

[8, 9]

Obr.3.2 Lineární uspořádání (I.) a Harvardská architektura (II.), SFR – speciální Function Registers (registry pro řízení I/O obvodů).

3.3 Periferní obvody

Vybavení mikrokontrolérů periferními obvody je velmi různorodé. Často se vyrábí určitý typ mikrokontroléru v mnoha variantách, které se liší právě periferními obvody. Svými charakteristikami jsou jednotlivé varianty určené pro jistou konkrétní aplikaci, například řízení elektrických pohonů, ovládání komunikačních zařízení apod. Za standardní lze považovat následující periferní obvody mikrokontroléru.

Základní jsou **Paralelní I/O** porty, které slouží pro vstup a výstup binárních dat. Obvykle lze pracovat s celým portem najednou nebo samostatně ovládat jednotlivé piny.

Mezi další standardní obvody patří **Obvody čítačů a časovačů**, které jsou v základní konfiguraci s jedním až dvěma 8 nebo 16 bitovými čítači/časovači, ty mohou být u specializovaných mikrokontrolérů rozšířeny až na šest čítačů. Čítače mohou být potom vybaveny speciálními funkcemi, které umožňují zachytávání změny logické úrovně signálů na vybraných vstupech, generování obdélníkových průběhů signálu, dekodování signálu polohových čidel a jiné.

Pro komunikaci s okolím slouží mikrokontrolérům **Sériové rozhraní**. Jednotlivé mikrokontroléry mohou být vybaveny až pěti sériovými komunikačními linkami. Kromě standardního asynchronního přenosu dat (RS232) často tyto linky podporují i jiné protokoly jako jsou například I²C, SPI, CAN a podobně. Sériové rozhraní s těmito protokoly jsou používána pro připojování vnějších pamětí se sériovým

rozhraním, vnějších A/D převodníků, obvodů pro měření času (Real Time Clock) atd.

Většina vyráběných mikrokontrolérů nemá dostatek pinů potřebných k připojení všech vstupních a výstupních signálů, proto má velké množství pinů více funkcí. V daném programu se pak může použít pouze jedna z nich. Vícenásobné použití pinů mikrokontroléru je velmi dobře vidět na *Obr.3.1*. Některé vývody portů mikrokontroléru PIC16F877 mají tři až čtyři různé funkce.

[8, 9]

3.4 Mikrokontroléry Microchip řady PIC16Fxx

Jsou to univerzální 8-mi bitové jednočipové mikrokontrolery. Všechny tyto řadiče jsou vyrobeny technologií CMOS (complementary metal-oxide semiconductor) a jsou založeny na rozšířené architektuře RISC (Reduced Instruction Set Computer). Mají oddělenou programovou a datovou paměť (Harvardská architektura). Vnitřní systém redukuje nutnost připojení externích obvodů na minimum, čímž zlevňuje konečné aplikace.

Základní charakteristiky mikrokontroléru PIC16Fxx jsou následující :

- Používají sadu 35 instrukcí, kde instrukce používají jeden strojový cyklus, při odskoku a návratu dva cykly.
- Provozní frekvence je až 20MHz (200ns = jeden instrukční cyklus)
- 14-bitové instrukce (paměť programu flash)
- 8-bitová data (paměť dat RAM a EEPROM(stálé i bez napájení))
- 8-úrovňový hardwarový zásobník
- Rozsah pracovního napětí 2,0V – 6,0V.
- Velké zatížení vývodů 25mA.
- Přímý, nepřímý a poměrný adresový režim.

V každém mikrokontroléru jsou k dispozici speciální funkční registry, které slouží k nastavení určitých vlastností mikrokontroléru nebo odečítání speciálních stavů. U jednočipových mikropočítačů firmy Microchip to jsou především registry:

- STATUS : Tento registr obsahuje aritmetický stav ALU, stav RESETu a bity vybírající banku pro paměť dat.
- OPTION_REG : Do tohoto registru lze zapisovat i z něho lze číst. Obsahuje různé kontrolní bity pro konfiguraci předděliče TMR0 / WDT, externího INT přerušení, TMR0 a přerušení na PORTuB.

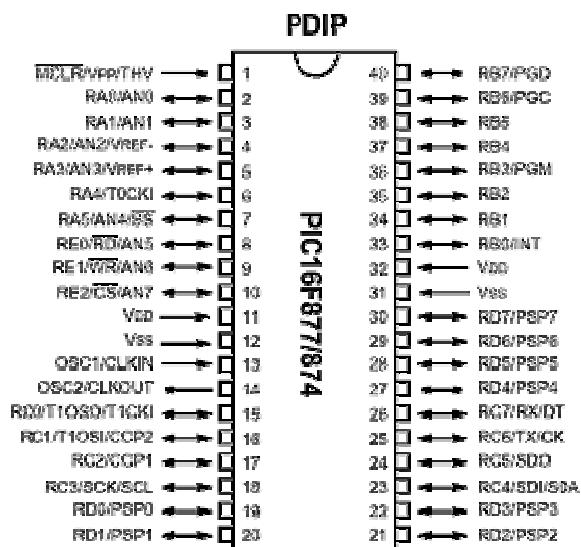
- INTCON : Z tohoto registru lze také číst a zároveň do něho zapisovat. Obsahuje různé varianty zapnutí a detekcí stavů pro přetečení TMR0 registru, změn na PORTuB a externího INT přerušení.
- ADCON0: Kontroluje operace s A/D převodníkem.
- ADCON1: Konfiguruje funkci pinů, mohou být nastaveny jako analogové vstupy nebo digitální I/O .
- PIE1: Tento registr obsahuje individuální aktivační bity pro vnější přerušení.
- PIE2 : Tento registr obsahuje aktivační bity pro CCP2 vnější přerušení, kolizi na sběrnici SSP a přerušení při zápisu do EEPROM.
- PIR1: Z tohoto registru se čtou aktuální stavy jednotlivých externích přerušení.
- PIR2: Viz. PIE2, ale místo aktivace jsou v něm uloženy aktuální stavy.
- EECON1 : Je kontrolní registr pro konfiguraci a inicializaci přístupu k EEPROM paměti.
- EECON2 : Toto není fyzicky implementovaný registr, ale je používán výlučně při sekvenčním paměťovém zápisu.
- EEADR : Obsahuje cílovou adresu v EEPROM.
- EEDATA: Obsahuje data, která mají být na cílovou adresu zapsána.
- EEADRH a EEDATAH : Slouží k rozšíření adresovacího a datového prostoru.

Při realizaci laboratorního modelu portálového jeřábu jsou použity dva mikrokontroléry PIC16F84A/20 a jeden PIC16F877/20. Při dalším krátkém popisu se zaměřím na druhý z nich , který má mnohem větší výbavu a tím je i více univerzálnější.

[4, 5, 7, 8, 10]

3.4.1 Mikrokontrolér PIC16F877

Architektura je patrná z *Obr.3.1*, kde aritmetická jednotka (ALU) dovoluje sčítat, odčítat, posouvat obsah registru a provádět logické operace. Aritmetické operace mají dva operandy, kde jeden z nich je uložen v pracovním registru (W-registr) a druhý je buď konstanta nebo registr v paměti. Při vykonávání jednotlivých instrukcí ALU jsou ovlivňovány hodnoty příznaků v registru STATUS.

Obr.3.3 Rozložení pinů u PIC16F877

Tento mikrokotrolér je vybaven třemi časovači / čítači (dvěma 8-bitovými a jedním 16-bitovým, který může být použit jako zdroj pro vnější oscilátor), dvěma záchytnými, porovnávacími PWM (pulsní šířková modulace) moduly s maximálním rozlišením 10 bitů, 10-bitovým A/D převodníkem, synchronním sériovým portem SSP s SPI (master mód) a I²C (master / slave), univerzálním synchronním asynchronním přijímačem / vysílačem

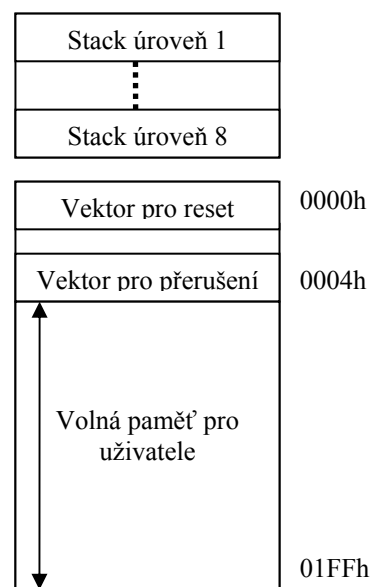
(USART / SCI) s 9-bitovou detekcí a paralelním 8-bitovým slave portem (PSP). Rozložení a popis jednotlivých vývodů pouzdra (pinů) je patrné z Obr.3.3.

Paměť programu procesoru PIC16F877 (Obr.3.4) má 13-bitový programový čítač (PC), který adresuje paměť 8Kx14bitů (0000h-01FFh). Po resetu začíná procesor na adrese 0000h a po přerušení na adrese 0004h.

Paměť dat je rozdělena do čtyř bank (prostorů) o velikosti 128B statické RAM, které obsahují základní funkční registry (00h-1Fh) a registry volné pro uživatele (20h-7Fh). Některé z těchto registrů jsou adresovány ve všech bankách.

Mikrokontrolér PIC16F877 má 5 portů PORTA, PORTB, PORTC, PORTD a PORTE, které mají dohromady 33 vývodů. Porty se dají nastavit v registrech TRISA - TRISE jako vstupní nebo výstupní podle požadavku programu.

Všechny I/O vývody mají řídicí bit pro směr toku dat (v TRIS registru), kterým může být každý z vývodů nastaven jako vstup nebo výstup nezávisle na ostatních.

Obr.3.4 Rozložení paměti programu pro PIC16F877

Nastavením příslušného bitu na "1" v registru TRIS se nastaví příslušný vývod jako vstupní, nastavením příslušného bitu na "0" se nastaví příslušný vývod jako výstupní.

TTL logika definuje, že napětí 5V reprezentuje logickou jedničku a napětí 0V reprezentuje logickou nulu. Vývody typu ST (Schmittův klopný obvod) využívají dvou prahových hodnot pro detekci logické jedničky a nuly. Pokud je na pinu logická jednička je třeba s napětím klesnout např. pod úroveň 2V pro přepnutí do logické nuly. Obráceně, pro přepnutí z logické nuly je třeba napětí zvýšit až třeba na 3V. Drobné zákmity kolem jednotlivých hranic tedy nezpůsobují falešné přechody (zákmity).

PORTA je 6-bitový. Vývod RA4 má na vstupu Schmittův klopný obvod a jako výstup má otevřený kolektor. Všechny ostatní vývody PORTuA mají jako vstupní úroveň TTL a jako výstup budiče CMOS. Vývod RA4 je možné přepnout jako vstup pro hodinový signál TMR0. Všechny ostatní vývody PORTuA jsou připojeny na multiplexor A/D převodníku. Nastavení převodníku se provádí v registru ADCON1.

PORTB je 8-bitový. Každý z vývodů portu B může mít programově připojen slabý vnitřní pull-up odpor (cca 100 μ A) na všech vývodech konfigurovaných jako vstupní. Což znamená, že při odpojení vývodu je na něm stále napětí 5V. Naopak, pokud je vývod připojen na zem, je na něm napětí 0V. Toto je automaticky vypnuto u těch vývodů, které jsou nastaveny jako výstupní. Čtyři vývody PORTuB (RB4 - RB7), pokud jsou nastaveny jako vstupní, mohou vyvolat přerušení při změně stavu.

PORTC je 8-bitový. Na vývodech RC3 a RC4 je vyvedena sběrnice I²C a na vývodech RC6 a RC7 je vyveden univerzální synchronní asynchronní přijímač / vysílač. Celý port má na vstupech Schmittův klopný obvod.

Port D je 8-bitový. Celý port má stejně jako PORTC na vstupech Schmittův klopný obvod. PORTD může být nakonfigurován jako 8-bitový paralelní slave port (PSP), při tomto nastavení jsou pak jednotlivé piny v TTL logice. Poslední port PORTE je 3-bitový.

Bližší informace k mikrokontroléru PIC16F877 lze nalézt v katalogovém listu, který je k dispozici na webových stránkách výrobce tohoto čipu nebo na přiloženém CD.

[4, 5, 7]

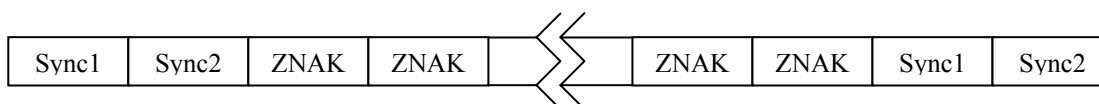
3.5 Komunikace mikrokontroléru s okolím

Komunikace systému s jinými systémy (jinými mikrokontroléry, počítači, inteligentními obvody apod.) bývá nejčastěji realizována pomocí nějakého standartu. Pro omezení použitých I/O vývodů (pinů) je nejvíce využívána sériová komunikace. Sériovou komunikaci rozdělujeme na synchronní a asynchronní.

3.5.1 Synchronní komunikace

Principiálně nejjednodušší synchronní přenos informací znamená, že na nějakém vodiči nebo vodičích se nastaví určitá úroveň, která přenáší informaci a validita informace se potvrdí impulzem, nebo změnou úrovně synchronizačního signálu. Synchronizačním signálem se tedy informace kvantují. Toto zapojení ovšem vyžaduje samostatný přenosový kanál (vedle kanálu datového), který nebývá často k dispozici.

Druhým řešením je smíchat hodinový signál se signálem, který reprezentuje samotná vysílaná data, a přenášet vše jediným společným přenosovým kanálem. Synchronizace přijímače a vysílače na začátku přenosu tedy zajišťuje synchronizační znak. Po jeho vyhodnocení probíhá nepřerušovaný přenos znaků bez další synchronizace až do okamžiku přijetí nového synchronizačního znaku. Pokud vysílač nemá k dispozici další slovo dat, vysílá automaticky synchronizační znaky.

Obr.3.5 Synchronní přenos dat

Tento typ přenosu je méně častý, protože je velice přísně vázaný na přesnost generování délky znaků.

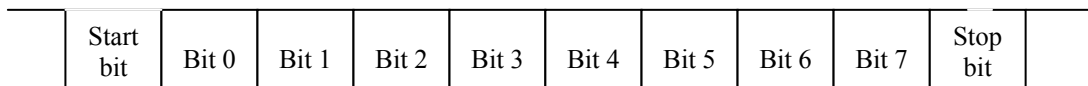
[4, 5, 10]

3.5.2 Asynchronní komunikace

Asynchronní přenos dat přenáší data v určitých sekvencích. Data jsou přenášena přesně danou rychlostí a uvozena startovací sekvencí, na kterou se synchronizují všechna přijímací zařízení. Všechny strany obsahují vlastní přesný oscilátor, díky kterému odečítají data v přesně definovaných intervalech. Po ukončení sekvence je další příjem opět synchronizován startovací sekvencí.

Základní tvar při asynchronním přenosu dat začíná start bitem. Po něm následuje osm datových bitů, vysílaných od bitu 0 po bit 7. Jako poslední je vysílán stop bit, který může mít pohyblivou šířku, kterou je možné definovat v řídícím slově sériového

přenosu. Stop bit může potom mít délku 1; 1,5 nebo 2 bity. Delší stop bit se používá u pomalejších zařízení pro doběh zpracování přijatého znaku. Přenos dalšího slova je opět zahájen start bitem.

Obr.3.6 Sériový asynchronní přenos znaku

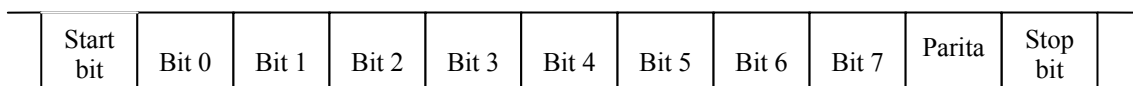
Délka start bitu a datového bitu se určí z požadované přenosové rychlosti následovně:

$$\text{doba trvání bitu (s)} = 1 / \text{přenosová rychlost (Bd)}$$

Přenosová rychlost se udává v Bd „baudech“ (počet bitů za sekundu). Standardně jsou používány rychlosti 2,4; 4,8; 9,6; 19,2; 38,4 kBd. Přenosová rychlost se volí podle maximální délky vedení, kde například pro rychlost 19 200 Bd je doporučována maximální délka 15 metrů.

Pokud je nutné zabezpečit správnost přenosu dat, používá se k tomu tzv. parita. Ve vysílacím zařízení se sečte počet jedničkových bitů a doplní se paritním bitem tak, aby byla zachována předem dohodnutá podmínka sudého nebo lichého počtu jedničkových bitů.

- Sudá parita – počet jedničkových bitů + paritní bit = sudé číslo
- Lichá parita – počet jedničkových bitů + paritní bit = liché číslo

Obr.3.7 Sériový asynchronní přenos znaku s paritou

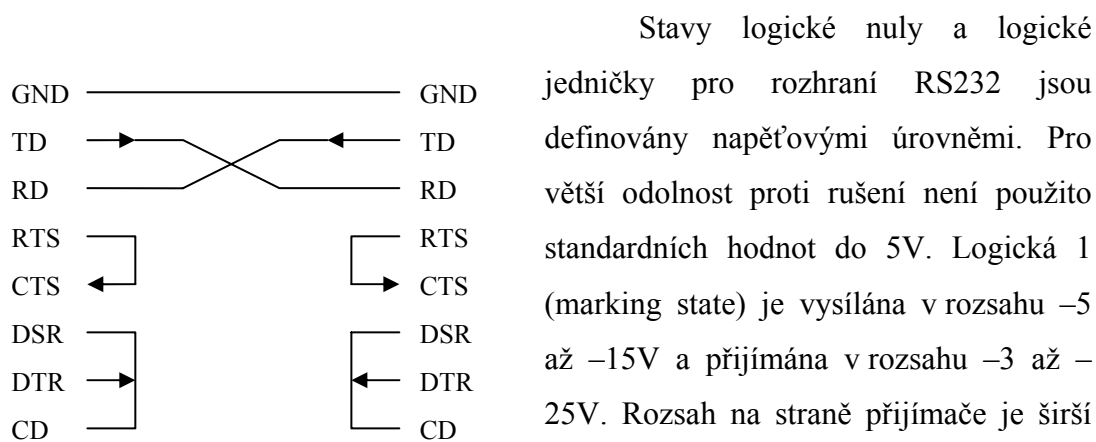
[4, 5, 10]

3.5.3 Komunikace s rozhraním RS232

RS232 je rozhraní pro přenos informací vytvořené původně pro komunikaci do vzdálenosti 20 m. Pro větší odolnost proti rušení je informace po propojovacích vodičích přenášena větším napětím, než je standardních 5 V. Přenos informací probíhá asynchronně, pomocí pevně nastavené přenosové rychlosti a synchronizace sestupnou hranou startovacího impulzu.

Při komunikaci mikrokontroléru s okolím probíhá přenos jedním směrem po jednom vodiči (nepočítá-li se společný vodič GND). Vysílací strana je označována TD (TxD – transit data) a přijímací strana RD (RxD – receive data). Každé zařízení, které

má tedy komunikovat obousměrně, má samostatný vysílač a přijímač. Klasické rozhraní RS232 je určeno pro připojení modemu a může používat ještě jiné signály než jen TD a RD (viz. *Tabulka 3.1*). Do vzdálenosti 15 m však lze používat připojení jako „nulový modem“ a tedy pouze dva datové vodiče plus signálovou zem GND. Takovéto zapojení používají i mikrokontroléry firmy Microchip (například PIC16F877).

Obr.3.8 3-drátové propojení

Stavy logické nuly a logické jedničky pro rozhraní RS232 jsou definovány napětovými úrovněmi. Pro větší odolnost proti rušení není použito standardních hodnot do 5V. Logická 1 (marking state) je vysílána v rozsahu -5 až -15 V a přijímána v rozsahu -3 až -25 V. Rozsah na straně přijímače je širší z důvodu možného rušení signálu během přenosu. Logická 0 (space state) je kódována stejnými úrovněmi s opačnou

polaritou. Pásmo -3 V až $+3$ V je považováno za nedefinovaný stav. Výstupem z procesoru PIC je ovšem signál na logických úrovních TTL, tedy do 5V. Aby bylo možné komunikovat s rozhraním RS232, je nutné tyto úrovně konvertovat na výše zmíněné hodnoty.

PIN	NÁZEV	SMĚR	POPIS
1	CD	←	Modem oznamuje terminálu, že na telefonní lince detekoval nosný kmitočet.
2	RD	←	Tok dat z modemu do terminálu .
3	TD	→	Tok dat z terminálu do modemu .
4	DTR	→	Terminál tímto signálem oznamuje modemu, že je připraven komunikovat .
5	GND	↔	Signálová zem
6	DSR	←	Modem tímto signálem oznamuje terminálu, že je připraven komunikovat.
7	RTS	→	Terminál tímto signálem oznamuje modemu, že komunikační cesta je volná.
8	CTS	←	Modem tímto signálem oznamuje terminálu, že komunikační cesta je volná .
9	RI	←	Indikátor zvonění. Modem oznamuje terminálu, že na telefonní lince detekoval signál zvonění.

Tabulka 3.1. Popis signálů rozhraní RS232 pro konektor CANNON 9

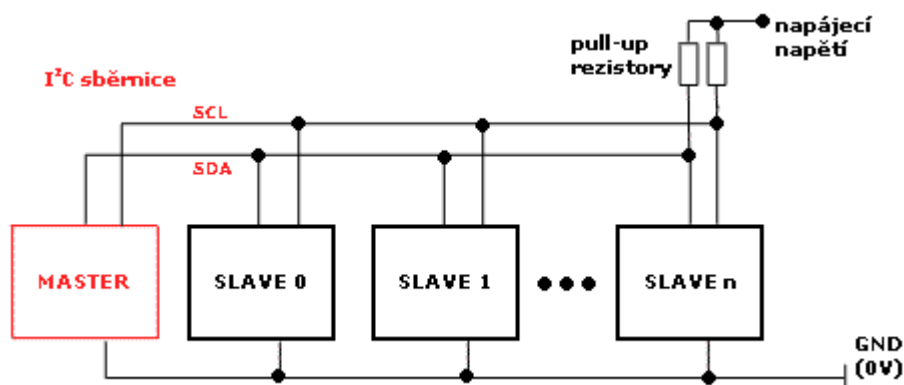
3.5.4 Komunikace pomocí sběrnice I²C

Sběrnice I²C (Inter – IC bus) je dvouvodičové datové propojení mezi jedním nebo několika procesory (master) a speciálními periferními součástkami (slave). Všechny součástky jsou připojeny na tutéž sběrnici a je možno se na ně cíleně obracet prostřednictvím jejich adres. Adresy a data se přenášejí týmiž linkami. Tato sběrnice umožňuje jednoduché propojení mnoha integrovaných obvodů a bezproblémové dodatečné rozšiřování. Připojit je možno všechny integrované obvody, které ovládají speciální protokol sběrnice. Kromě pamětí RAM, EEPROM, součástek pro rozšíření portů, A/D a D/A převodníků a obvodů hodin se dodává řada speciálních obvodů, například budiče displejů nebo integrované obvody pro televizní techniku.

Přenosová rychlost sběrnice je pro většinu aplikací dostatečná i v základní verzi, kde je frekvence hodin 100kHz. Ve vylepšených verzích to může být 400kHz nebo 1MHz, ale ne všechny integrované obvody tuto verzi podporují. Rychlost přenosu pak musí být přizpůsobena pochopitelně "nejpomalejšímu" čipu na sběrnici. Oba vodiče musí být implicitně v logické jedničce, a to je zajištěno pull-up rezistory. Jejich odpory mají hodnotu v řádech jednotek kiloohmů. Čím je vyšší komunikační frekvence, tím musí být nižší hodnoty těchto odporů.

Princip přenosu I²C

Jeden z integrovaných obvodů (většinou mikrokontrolér) je nastaven jako MASTER a všechny ostatní obvody jsou SLAVE. Obvody se dají zapojit i jako tzv. multi-master, kdy je čipů master několik. Sběrnice používá sériovou datovou linku SDA a hodinovou (taktovací) linku SCL. Data a adresy se podobně jako u posuvných registrů přenášejí společně s hodinovým taktem. Obě tyto sběrnice je možno používat pro přenos dat v obou směrech. Master při jakémkoli přenosu generuje hodinový signál na vodiči SCL. Když jeden čip vysílá, přijímají všechny ostatní a pouze podle adresy určují, zda jsou data určena jim. Čip, který chce vyslat/přijmout data musí nejprve definovat adresu čipu, s kterým chce komunikovat a zda půjde o příjem nebo vysílání - tedy o čtení nebo zápis. To určuje R/W (read/write) bit, který je součástí adresy.

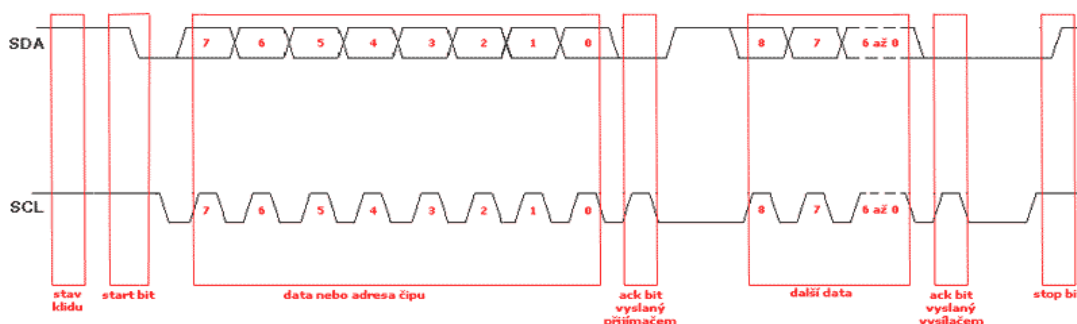

Obr.3.9 Princip zapojení jednotlivých integrovaných obvodů pomocí sběrnice I²C

Protokol sběrnice I²C má řadu přesně definovaných situací, které každému účastníkovi sběrnice umožňují rozpoznat začátek a konec přenosu a také adresy.

- **stav klidu** - Je zajištěn logickými jedničkami na obou vodičích, master tedy negeneruje hodinový signál a neprobíhá žádný přenos. Logické jedničky jsou na obou vodičích zajištěny pull-up rezistory (rezistory mezi vodičem a napájecím napětím), takže klidový stav nastane, i pokud jsou výstupy obvodu master ve stavu vysoké impedance (tedy odpojeny).
- **start bit** - Zahajuje přenos nebo jeho další část. Je vygenerován tak, že se změní úroveň SDA z 1 na 0 zatímco je SCL v logické 1.
- **stop bit** - Ukončuje přenos. Je vygenerován podobně jako start bit. Logická úroveň SDA se změní z 0 na 1 zatímco je SCL v logické 1. Stop bit může být generován pouze po "nepotvrzení přenosu", tedy pouze po přijmutí Ack v logické 1. (viz níže)
- **přenos dat** - Data jsou přenášena po 1Byte tedy 8 po sobě jdoucích bitů od nejvyššího po nejnižší. Při přenosu dat se může logická úroveň na SDA měnit pouze pokud je SCL v logické 0. Při každém pulzu na SCL je přenesen jeden bit.
- **potvrzující bit Ack** (acknowledge) - Tento bit slouží k potvrzení správného přijmutí dat. Ack bit se odesílá stejným způsobem jako by se odesílal devátý bit dat, ale s tím rozdílem, že ho generuje čip, který přijímal (přijímač) a nikoliv ten, který data odesílal. Pokud přenos proběhl v pořádku, tak odešle logickou 0. Logická 0 potvrzujícího bitu znamená rovněž to, že je přijímač připraven na příjem dalšího byte, který následuje okamžitě po něm při dalším pulzu na SCL. Pokud přenos selhal, odešle logickou 1. Nebo pokud má dojít k ukončení

přenosu, tak "neodešle nic". Pull-up rezistor pak zajistí, že bude na SDA logická 1 a Ack bit (v logické 0) odešle vysílač.

Obr.3.10 Časový průběh logických úrovní na vodičích SDA a SCL

[4, 5, 10]

3.6 Programování mikrokontrolérů

Program se skládá z instrukcí, kde každá instrukce má svůj kód. Jedná se o binárně kódovaný příkaz, který se zapisuje pomocí hexadecimálních čísel. Tento zápis instrukcí se nazývá strojový kód.

Řada binárních nebo hexadecimálních čísel je pro lidské chápání velmi nepřehledná, proto se tato komunikace usnadňuje pomocí mnemotechnických zkratk, které pocházejí z angličtiny a které nahrazují instrukce strojového kódu (Např. MOV = přesun dat, SUB = odečítání atd.). Operandům (datům) se přiřazují názvy stejně jako důležitým adresám v paměti. Takováto substituce se nazývá Jazyk Symbolických Adres (JSA). To vše umožňuje programování na té nejnižší úrovni, tzn. co nejbližší mikroprocesoru, a tím i maximální využití jeho rychlosti i kapacity.

Program napsaný v Jazyku Symbolických Adres je přeložen do strojového kódu pomocí překladače, který se nazývá ASSEMBLER, který se může u jednotlivých výrobců mikrokontrolérů lišit. Stejně tak se může lišit počet instrukcí, které určitý mikrokontrolér umí. V praxi se někdy používá název ASSEMBLER i pro samotný JSA.

Zápis jazyka ASSEMBLER se skládá ze dvou částí, a to z vlastního kódového slova instrukce a tzv. operandu. Například pro zápis dat registru W do registru se symbolickou adresou *MojeAdresa* se napíše:

MOVWF *MojeAdresa,f*

Z uvedeného zápisu je zřejmé, že výraz MOVWF je kódové slovo instrukce a výraz *MojeAdresa,f* je operand. Kódové slovo instrukce jednoznačně určuje, co se bude

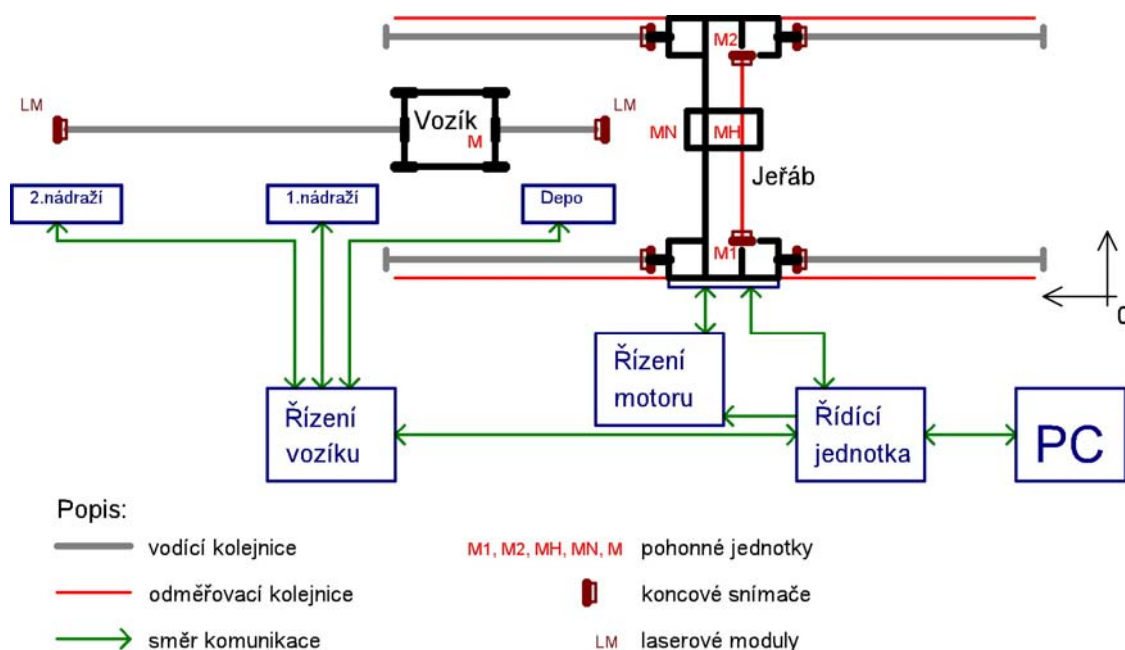
provádět za operaci a operand určí, kde a s jakými registry či hodnotami se bude operace provádět, případně kam se výsledek této operace uloží. Z toho plyne, že se může formát operandu u jednotlivých instrukcí lišit. Seznam s popisem všech instrukcí pro mikrokontroléry firmy Microchip se nachází na přiloženém CD.

Po fyzické stránce se k programování používají různé programátory nebo se některé mikrokontroléry, pokud to umožňují, mohou programovat přímo přes tzv. ICSP programování, které umožňuje nechat mikrokontrolér v zapojené desce. Díky tomu nehrozí poškození pouzdra mikropočítače, které může vzniknout při opakovaném vyndání mikrokontroléru z patice.

[4, 5]

4. Realizace – systém pro přepravu materiálu (výrobků)

Celý systém má za úkol přepravu materiálu (nebo výrobků) z jednoho místa na druhé. Nadřazeným řídicím systémem je v tomto případě osobní počítač, na kterém běží program, kterým je celý polohový mechanismus ovládán. Po zadání požadované polohy, které má být dosaženo, předá PC pomocí sériového rozhraní data do řídicího mikropočítače portálového jeřábu, který dále komunikuje s řídicím mikropočítačem vozíku a navede ho do žádané polohy. Po dosažení určené polohy potvrdí řídicí mikropočítač jeřábu doručení materiálu (popř. výrobků) na místo určení. Osobní počítač je v tomto systému brán jako nadřazený řídicí systém a kromě určování požadované polohy má také za úkol graficky znázornit aktuální stav celého systému. Uspořádání a komunikace celého systému je patrné z *Obr.4.1*.

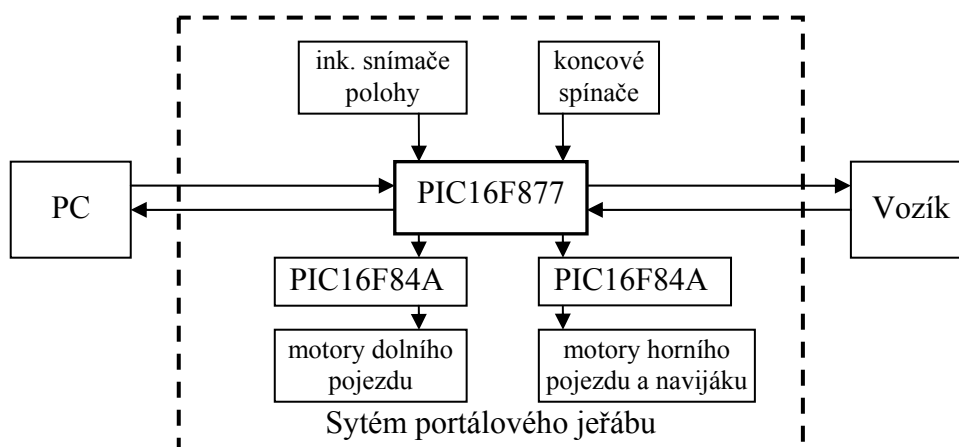

Obr.4.1 Schéma uspořádání systému pro přepravu materiálu

4.1 Uspořádání modelu portálového jeřábu

Laboratorní model portálového jeřábu se skládá z řídicího mikropočítače (mikrokontrolér PIC16F877), pomocí kterého se realizuje regulace a komunikace s okolím, dvou mikropočítačů (PIC16F844A), které ovládají pomocí pulzní šířkové modulace motory pro jednotlivé pohyby jeřábu, inkrementálních snímačů polohy,

koncových spínačů, čtyř stejnosměrných motorků a samotné mechaniky sestavené pomocí stavebnice Merkur. Celé schéma je patrné z *Obr.4.2*.

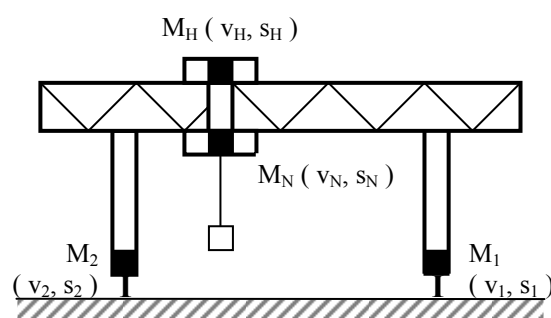

Obr. 4.2 Schéma uspořádání a komunikace modelu portálového jeřábu

4.2 Princip chování modelu

Celý model jeřábu se pohybuje po kolejích, podél kterých vedou ještě pomocné kolejnice, které slouží k inkrementálnímu odměřování polohy. Po jeřábovém mostu se pohybuje menší pojezd, jehož pohyb je kolmý k hlavním kolejím. Tento pojezd je poháněn motorem M_H a je na něm zavěšen navijecí mechanismus, který je realizován pomocí motoru M_N . Převod je zde uskutečněn pomocí ozubených kol přímo na navijecí tyč. Na konci závěsného lana je připevněn elektromagnet, pomocí kterého lze snadno uchopit malé kovové předměty.

V praxi při pohybu portálového jeřábu s rozpětím několika desítek metrů vznikají těžkosti se vzpříčením jeřábového mostu, které je důsledkem hlavně nerovných tlaků na jednotlivé nohy jeřábu. Podélný pohyb jeřábu proměnlivou rychlostí po kolejnicích je zabezpečovaný při náročnějších zařízeních stejnosměrnými motory, resp.

Obr.4.3 Uspořádání mechanických částí portálového jeřábu

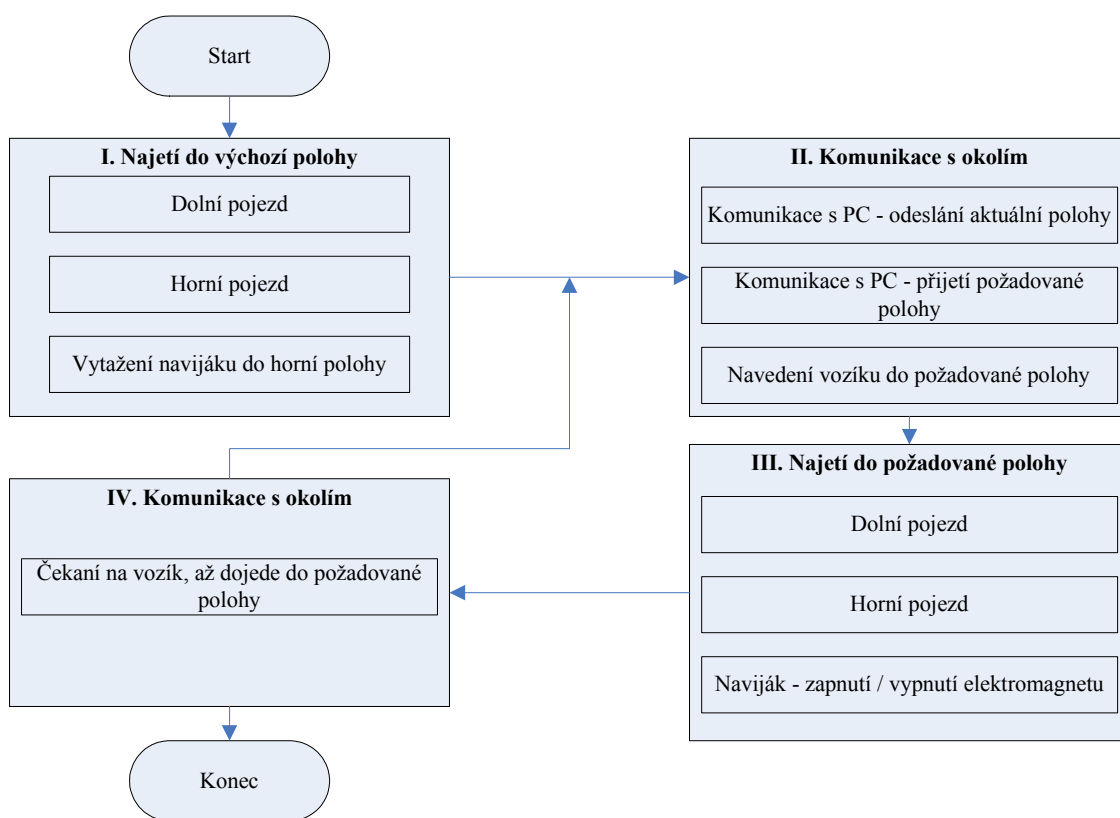
skupinami motorů M_1 , M_2 – *Obr.4.3*, které jsou umístěné v nohách jeřábu.

K zabezpečení kolmosti jeřábového mostu na jízdní dráhu je možno použít $M_H (v_H, s_H)$ snímače zpříčení. Při realizaci modelu portálového jeřábu bylo

použito odměřování odchylky drah $\Delta s = s_1 - s_2$ pomocí inkrementálních lineárních snímačů polohy umístěných na nohách jeřábu. Při vyskytnutí odchylky Δs se po jejím vyhodnocení zbrzdí buď motor M_1 nebo motor M_2 . Součástí každého z motorků je převodovka, kde otáčky jejího výstupního hřídele jsou naprázdno 44 ot./min. Dále je převod uskutečněn pomocí řemenových převodů, kterými jsou kompenzovány nepřesnosti stavebnice Merkur.

Na každém takovémto zařízení se nachází mnoho bezpečnostních prvků, proto nemůžou chybět ani na tomto modelu. Jsou reprezentovány sedmi koncovými spínači, které se nachází na konci drah (kolejích) a na závěsném laně.

Celý model je řízen hlavním řídicím mikropočítačem, který se nachází mimo jeřáb. Chování modelu je patrné z následujícího vývojového diagramu (Obr.4.4). Jednotlivé kroky budou popsány dále.

Obr.4.4 Chování modelu portálového jeřábu

Stručný popis chování modelu:

- I. Po spuštění systému najede nejprve celý mechanismus do nulové polohy, aby bylo vždy zaručeno přesné odměřování polohy. Celý pohyb se provádí postupně, a to v pořadí – najetí do nulové polohy dolním pojezdem, horním pojezdem a poté se provede navinutí lanka do horní polohy.
- II. Když model dokončí pohyb, začne řídicí mikrokontrolér vysílat svoji polohu do obsluhujícího PC. Na počítači se objeví aktuální poloha a obslužný program čeká na zadání požadované polohy, do které se má jeřáb s vozíkem přesunout. Po zadání vyšle tuto polohu program do mikrokontroléru a čeká až začne řídicí mikropočítač opět vysílat. Hned po přijetí žádané polohy navede řídicí mikropočítač do této polohy také vozík.
- III. Poté začne samotný přesun systému do nové polohy v pořadí – dolní pojezd, horní pojezd a odvinutí popř. navinutí lana a zapnutí popř. vypnutí elektromagnetu.
- IV. Když se dostane jeřáb do nové polohy, zjistí, jestli i vozík do této nové polohy dorazil, pokud ne, čeká až do jeho doražení. Pak začne opět komunikovat řídicí mikrokontrolér s obsluhujícím osobním počítačem.

5. Hardwarové vybavení modelu

Celý mechanismus je napájen z počítačového zdroje s výkonem 250W a elektronické prvky se nachází na třech propojených deskách. Dvě z nich jsou umístěny do vyprázdněné počítačové skříně, ve které se nachází i již zmíněný zdroj napětí. Reset hlavního mikrokontroléru, stejně jako LED dioda indikující zapnuté napájení, jsou vyvedeny na přední část skříně. Hlavní deska je propojena konektorem s devíti vodiči s deskou pro řízení motorů, na které se nachází čtyři tranzistorové měniče (viz kapitola 5.2.). Vstupní část konektoru pro komunikaci s vozíkem je galvanicky oddělena přes optoelektrický prvek PC827. Celý tento komunikační konektor je spojen šesti vodiči s řídicí deskou vozíku. Deska, která je namontována na samotném modelu jeřábu, je nepojena pomocí paralelního kabelu k hlavní řídicí desce. Všechny desky mají kromě obsazených pinů mikrokontrolérů vyvedené i další nevyužité vývody mikrokontrolérů, které jsou tak připraveny na případné modifikace celého modelu.

Elektrická schémata, stejně jako návrhy plošných spojů, jsou navrženy v programu Eagle 4.11, jehož demo verze, stejně jako zdrojové soubory navržených schémat a plošných spojů, jsou na přiloženém CD. Výhodou tohoto programu jsou rozsáhlé knihovny elektronických součástek, které umožňují snadné vytváření návrhů schémat, jejichž správné propojení lze v určitých vlastnostech kontrolovat přímo po navržení. Plošné spoje jsou jednostranné, což je pro jednodušší schémata použitých desek zcela dostačující. Mechanismus jeřábu je sestaven z kovové stavebnice Merkur, která umožňuje velkou možnost modifikace celé konstrukce.

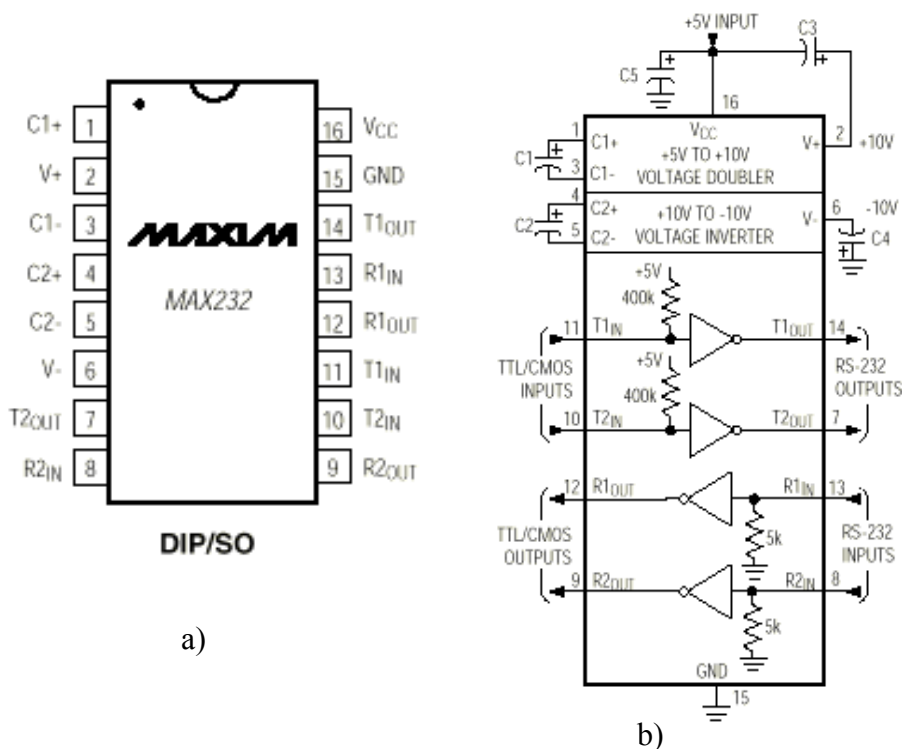
5.1 Hlavní deska

Kompletní schéma zapojení hlavní desky spolu s rozložením součástek na tištěném spoji je v Příloze č.2.

Na této desce se nachází řídicí mikropočítač (PIC16F877), který je propojen s každým ze dvou mikrokontrolérů PIC16F84A pomocí třech vývodů. Všechny tři mikrokontroléry mají vnější hodinový krystal s taktem 20 MHz (HS krystal) a jejich I/O porty jsou chráněny minimálně 300Ω odpory, aby nebyl nikdy překročen maximální možný proud na jednotlivých pinech.

Aby bylo možné připojit logiku mikrokontroléru pomocí rozhraní RS232 přímo na sériový port osobního počítače, je nutné upravit napěťové úrovně této sériové linky na hodnoty uvedené v kapitole 3.5.3. K tomu se používá integrovaný obvod MAX232

firmy Maxim, který spolu s externími kondenzátory dokáže propojit tyto navzájem neslučitelné napěťové úrovně, a proto se nachází také na hlavní desce. Obvod MAX232 je převodník TTL na RS232. Obsahuje dvě dvojice oddělovačů konvertujících napěťové úrovně. Napětí pro RS232 se získává pomocí nábojové pumpy. Zapojení vývodů a aplikační schéma obvodu MAX232 je na *Obr.5.1*.

Obr 5.1 a) Zapojení vývodů a b) aplikační schéma obvodu MAX232

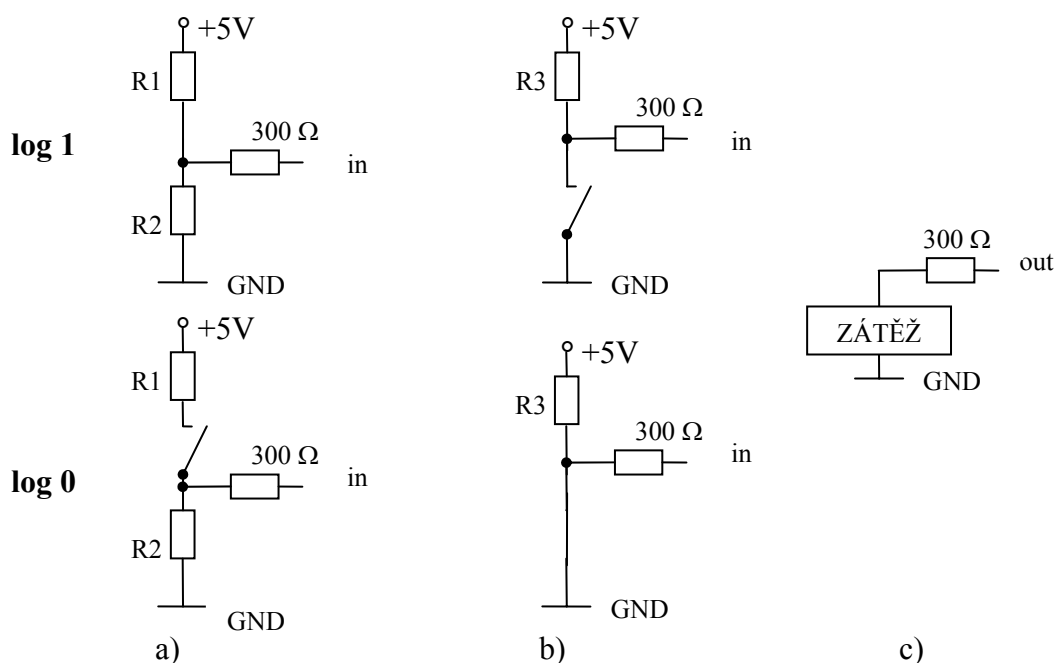
PORTA a PORTB řídicího jednočipového mikropočítače PIC16F877 je možné pomocí propojovacího kabelu a několika propojek („jumperů“) zapojit buď jako vstup (*Obr.5.2a*) nebo jako výstup (*Obr.5.2b*). To umožňuje použít hlavní desku nejen pro tuto konkrétní úlohu, ale také pro jiné studijní příklady a výuku studentů. PORTC je z velké části nevyužit a je vyveden na konektor, ke kterému lze připojit další součástky popř. sběrnici I²C.

5.1.1 Vnější zapojení vývodů mikrokontrolérů

Je nutné dbát na to, aby každý pin nastavený jako vstupní, byl stále připojen buď k zemi nebo 5V, jinak je vstup nedefinován a stává se z něho tzv. plovoucí vstup, který nahodile mění svojí hodnotu. Při navrhování vnějšího zapojení mikrokontrolérů se musí brát na zřetel vnitřní logika portů. Vnitřní zapojení jednotlivých pinů může být buď

zapojeno jako tzv. Schmittův klopný obvod nebo jako TTL logika. Z Obr.5.2a a Obr.5.2b jsou patrné vnější zapojení na pinech určených pro vstup. Výstup je u obou logik stejný a je znázorněn na Obr.5.2c. Vnitřní logika portů v základním nastavení, které je uskutečněno hned po resetu nastavením některých SFR, především registrů, které vypnou analogové vstupy, u mikrokontrolérů PIC16F877 a PIC16F84A je v Příloze č.1.

Odpor 300Ω je stejný u vstupu i výstupu a je určen k ochraně vývodu mikrokontroléru, je tím zabezpečeno, že nebude překročen maximální proud na pinech (25 mA). Odpory R1 a R2 při TTL logice mohou být v rozsahu $0,5k\Omega$ až $2,5k\Omega$, čímž je zaručeno, že při změně vstupu bude mikrokontrolér reagovat. Pro realizaci modelu jsou zvoleny odpory $R1 = R2 = 1k\Omega$. Tyto odpory tvoří tzv. napěťový dělič a jelikož jsou si rovny, je napětí na vstupu cca 2,5 V, což je dostačující úroveň napětí pro rozlišení logické 1 a logické 0. Odpor R3 je nastaven na $10k\Omega$.

Obr.5.2 a) vstup TTL logika (pozitivní logika) b) vstup ST logika (negativní logika) c) výstup obě logiky

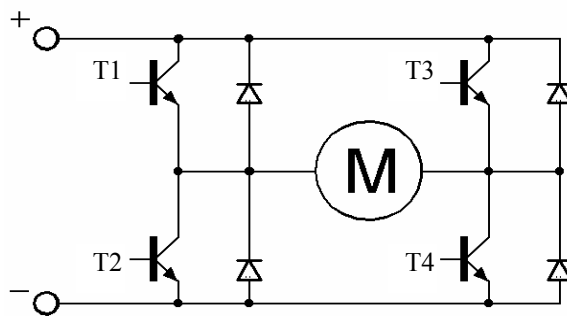
5.2 Řídící deska motorů

Na této desce se nachází elektronické zapojení, které umožňuje řídit směr a otáčení jednotlivých motorů. Deska má na sobě umístěny dva konektory, k prvnímu je připojena hlavní deska, konkrétně výstupy z mikrokontrolérů PIC16F84A, a druhým

jsou napojeny zpět přes hlavní desku a jeřáb jednotlivé motory. Kompletní schéma zapojení této řídicí desky motorů spolu s návrhem plošného spoje a jeho osazením součástkami je v Příloze č.2.

5.2.1 Řízení směru otáčení motorů

Princip řízení směru otáčení motorů vychází z tranzistorového měniče. Konkrétně ze čtyřkvadrantového tranzistorového stejnosměrného pulzního měniče, který je schopen dávat na výstupu oba směry proudu a obě polarity napětí. Tranzistorový pulzní měnič je měnič napětíový, tzn. je napájen ze zdroje napětí. Schéma tranzistorového pulzního měniče určeného pro pohon stejnosměrného servopohonu je na Obr.5.3. Diody

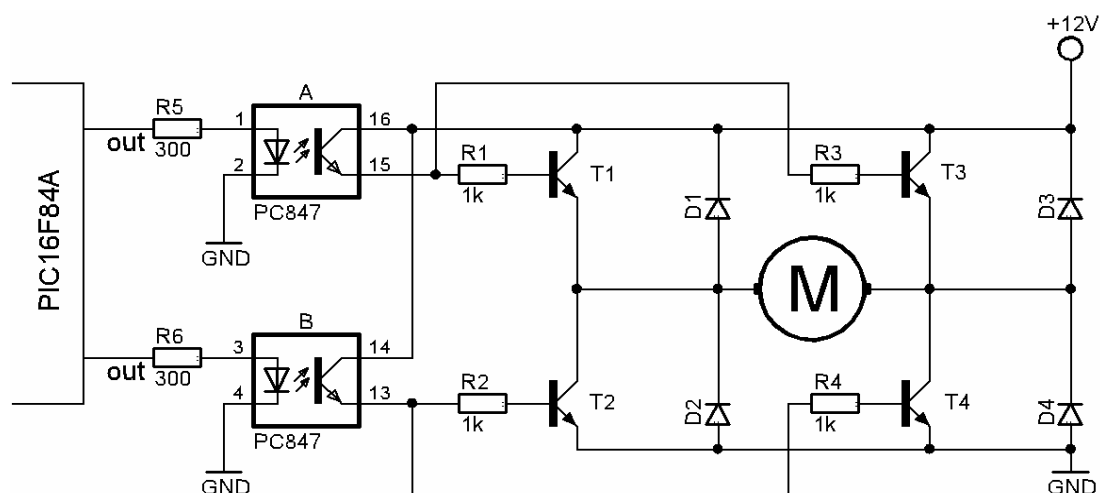

Obr.5.3 Schéma tranzistorového měniče

zapojené mezi emitorem a kolektorem u jednotlivých tranzistorů jsou ochranné a zamezují zničení tranzistorů napětíovými překmity vznikajícími na motoru.

Pro pohon motorů modelu portálového jeřábu je schéma měniče zcela zachováno, jsou v něm použity tranzistory typu NPN s označením BD139-16 a polovodičové diody 1N4007. Všechny čtyři motory ovládají dva mikrokontroléry PIC16F84A. Jeden vývod mikrokontroléru ovládá vždy dva tranzistory (T1 a T4 nebo T2 a T3) měniče jednoho motoru.

Pokud se pro jeden motor nastaví příslušný vývod na log 1 a tím se sepnou tranzistory T1 a T4, musí být vývod ovládající tranzistory T2 a T3 nastaven na log 0. V případě, že by oba z dvojice vývodů ovládajících jeden motor byly nastaveny na log 1, došlo by k poškození obvodu. Tomuto je zamezeno softwarově, vše je patrné z Přílohy č.3 a 4(programy mikrokontrolérů PIC16F84A). Mohou tedy nastat pouze stavy 00, 01 a 10. Vývody těchto mikrokontrolérů jsou galvanicky oddělené pomocí optočlenů PC847, a to nejen z důvodu ochrany, ale také protože mikrokontrolér je napájen 5V, kdežto motory jsou napájeny 12V. Spínací proud báze, a tím i odpor před bázi, záleží na velikosti zátěže, kterou je nutné spínat. Pro použité motory, které odebírají maximální proud 300mA a průměrně odebírají proud cca 100mA, vyhovuje odpor 1kΩ. Celé schéma řízení jednoho motoru je znázorněno na Obr.5.4.

Obr.5.4 Schéma řízení pro jeden motor

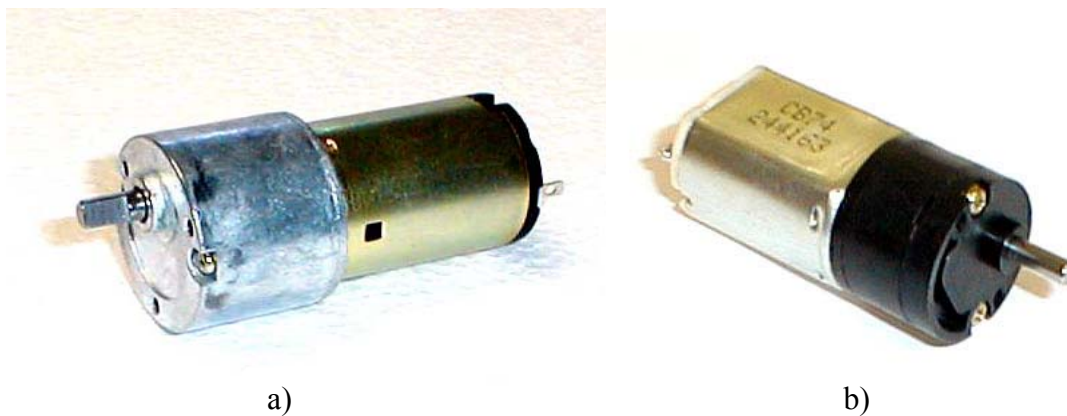
5.3 Propojovací deska a součásti umístěné na jeřábu

Na této třetí desce, která se nachází na boční straně levé nohy modelu jeřábu, jsou připojeny samotné motory, snímače a koncová čidla. Je na ní také umístěn konektor paralelního portu, který slouží k připojení kabelu vedoucího z hlavní řídicí desky.

5.3.1 Pohonné jednotky

K pohonu modelu portálového jeřábu slouží čtyři stejnosměrné modelářské elektromotory firmy MEGA MOTOR s převodovkami integrovanými již od výrobce. K pohybu dolního pojezdu jsou použity větší, a tudíž i silnější elektromotory s označením G33 / N2738, aby bylo zaručeno, že jejich moment utáhne celý mechanismus jeřábu. Jako pohon horního pojezdu a pohonu navijáku slouží menší verze elektromotoru s označením 20GN152025. Oba motory jsou zobrazeny na Obr.5.5.

Rozměry jednotlivých motorů spolu s jejich hlavními vlastnostmi jsou v Tabulce.5.1.

Obr.5.5 Elektromotor s převodovkou firmy MEGA MOTOR
a) G33 / N2738 b) 20GN152025

		Elektromotor s převodovkou	
		G33 / N2738	20GN152025
Rozměry	Délka motoru L [mm]	35,0	25,0
	Délka převodovky l [mm]	24,5	14,4
	Průměr převodovky D [mm]	33,0	20,0
	Průměr hřídele d [mm]	5,0	3,5
	Hmotnost m [g]	125	30
	Napájecí napětí U [V]	6 - 15	4 - 12
	Převodový poměr i	125	380
	Otáčky naprázdno n₀ [ot/min]	44	25
Max. zatížení	Radiální [N]	50	2,5
	Axiální [N]	33	2
Bod max. účinnosti	Otáčky n [ot/min]	38	23
	Proud I [A]	0,3	0,08
	Moment M [mNm]	300	60

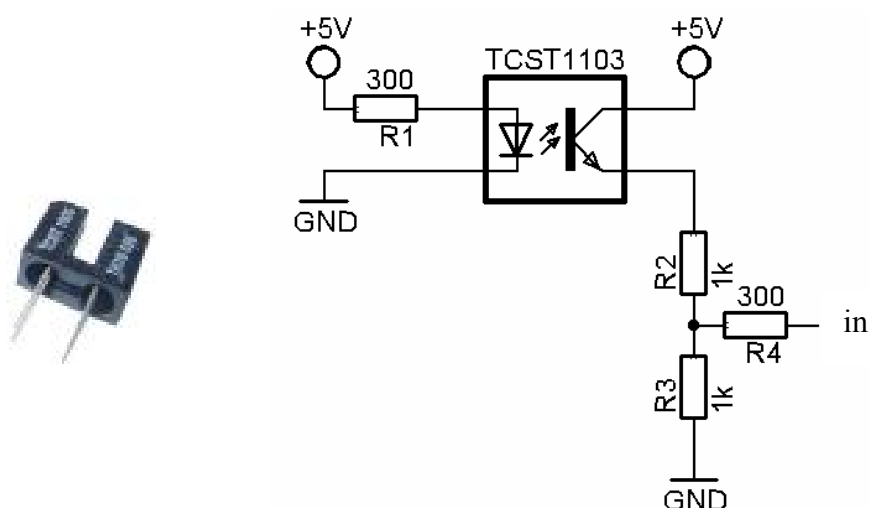
Tabulka 5.1 Rozměry a vlastnosti použitých elektromotorů

5.3.2 Inkrementální snímače a koncová čidla

Pro určení aktuální polohy dolního a horního pojezdu jsou použity inkrementální lineární snímače. Jedná se o štěrbinové světelné závory s označením TCST 1103, které se skládají z diody a fototranzistoru. Jako clona je použita děrovaná kolejnice ze stavebnice Merkur, která vede u dolního pojezdu podél pojezdové kolejnice a u horního pojezdu je sama pojezdovou kolejnicí. Rozteč mezi jednotlivými dírami clony je 1cm a jejich průměr je 4 mm. Schéma zapojení závory a její podoba jsou znázorněny na Obr.5.5.

Celé odčítání je cyklické, což znamená, že stav fototranzistoru se odčítá stále dokola s tím, že se uchovává předchozí stav, který se následně vyhodnocuje. Při realizaci se vyskytly při přechodech stavů z log 1 na log 0 a naopak zákmity, které bylo nutné vyřešit. Jako nejjednodušší způsob se ukázalo softwarové řešení (Příloha č.3 – funkce KMIT), které opakuje čtení stavu fototranzistoru několikrát za sebou a v případě, že po určenou dobu je stav stejný, přistoupí se k vyhodnocení předchozího stavu. Pokud je předchozí stav log 0 vzroste počet o jedničku.

Jako koncová čidla jsou použity malé mechanické spínače. Čtyři z těchto spínačů jsou napojeny na porty RB4 až RB7 mikrokontroléru PIC16F877, které umožňují při změně stavu vyvolat přerušení, a tím rychle reagovat ve chvíli, kdy se jeřáb dostane do krajní polohy. Po vyvolání přerušení a určení od jakého vývodu toto přerušení přišlo, najede jeřáb do nulové nebo maximální polohy. Jednotlivé funkce jsou v Příloze č.3 a jejich název začíná na ODJETI.

Obr.5.5 Schéma zapojení inkrementálního čidla

6. Programová část modelu

Pro vývoj jednotlivých programů určených pro mikrokontroléry bylo použito vývojové prostředí MPLAB verze 7.01, které je volně k dispozici na webových stránkách společnosti Microchip. Tento program umožňuje kromě samotného napsání programového kódu také simulaci, a tím se stává opravdu velmi užitečným nástrojem při programování jednočipových mikropočítačů. Další velkou výhodou je vytvoření zdrojového kódu do samostatných celků, které poté lze pomocí direktivy „include“ vkládat do hlavního programu. K tomu také slouží tzv. makra, která jsou v podstatě šablony s parametry. Tím se nejen zpřehledňuje celý program, ale také je možné tyto celky použít i pro jiné programy.

Mikrokontroléry PIC umožňují nastavit vlastnosti jednotlivých portů během programu, ale jejich základní nastavení se provádí při tzv. inicializaci, která je spuštěna vždy po každém resetu daného mikropočítače. Při tomto nastavení se určí, který port bude vstupní a který výstupní popř. který vývod portu, a také se nastaví potřebné SFR (speciální funkční registry).

6.1 Nastavení a funkce jednotlivých portů mikrokontrolérů

Hlavní řídicí mikrokontrolér PIC16F877

PORTA : Celý port je nastaven jako vstupní.

- RA0 : Signál z inkrementálního čidla, které odčítá ujetou dráhu na levé kolejnici.
- RA1: Signál z inkrementálního čidla, které odčítá ujetou dráhu na pravé kolejnici.
- RA2 : Signál z inkrementálního čidla, které odčítá ujetou dráhu horního pojezdu.

PORTB : Celý port je nastaven jako vstupní.

- RB1 : Indikuje převití navijáku.
- RB2 : Koncové čidlo umístěné na pravé kolejnici v maximální vzdálenosti.
- RB3 : Koncové čidlo umístěné na pravé kolejnici v nulové vzdálenosti.
- RB4 : Koncové čidlo umístěné na levé kolejnici v maximální vzdálenosti.
- RB5 : Koncové čidlo umístěné na levé kolejnici v nulové vzdálenosti.
- RB6 : Koncové čidlo umístěné na horním pojezdu nad levou dolní kolejnici.
- RB7 : Koncové čidlo umístěné na horním pojezdu nad pravou dolní kolejnici.

PORTC : Vývody tohoto portu jsou používány jako vstupní i jako výstupní.

- RC2 : Nastaven jako výstupní, zapíná a vypíná elektromagnet.
- RC6 : Vývod slouží jako TxD (vysílací pin) pro asynchronní komunikaci.
- RC7 : Vývod slouží jako RxD (přijímací pin) pro asynchronní komunikaci.

PORTD : Tento port je nastaven celý jako výstupní.

- RD0 : Slouží pro komunikaci s vozíkem.
- RD1 : Slouží pro komunikaci s vozíkem.
- RD2 : Určuje směr otáčení motorů horního pojezdu a navijáku. Je připojen na první PIC16F84A.
- RD3 : Určuje stav navíjecího motoru(1 – jed', 0 – stůj). Je připojen na první PIC16F84A.
- RD4 : Určuje stav motoru horního pojezdu(1 – jed', 0 – stůj). Je připojen na první PIC16F84A.
- RD5 : Určuje směr otáčení motorů dolního pojezdu. Je připojen na druhý PIC16F84A.
- RD6 : Určuje stav levého motoru dolního pojezdu (1 – jed', 0 – stůj). Je připojen na druhý PIC16F84A.
- RD7 : Určuje stav pravého motoru dolního pojezdu (1 – jed', 0 – stůj). Je připojen na druhý PIC16F84A.

PORTE : Celý port je nastaven jako vstupní.

- RE0 : Slouží pro komunikaci s vozíkem.
- RE1 : Slouží pro komunikaci s vozíkem.

Pomocné mikrokontroléry pro ovládání motorů PIC16F84A

PORTA : Tento port je nastaven jako vstupní.

- RA1 : Je připojen na vývod RD2, resp.RD5 řídicího mikrokontroléru.
- RA2 : Je připojen na vývod RD3, resp.RD6 řídicího mikrokontroléru.
- RA3 : Je připojen na vývod RD4, resp.RD7 řídicího mikrokontroléru.

PORTB : Celý port je nastaven jako výstupní.

- RB4 : Ovládá tranzistory řídicí jednotky pro levý motor dolního pojezdu, resp. motor horního pojezdu pro jízdu vpřed.
- RB5: Ovládá tranzistory řídicí jednotky pro levý motor dolního pojezdu, resp. motor horního pojezdu pro jízdu vzad.

- RB6 : Ovládá tranzistory řídící jednotky pro pravý motor dolního pojezdu, resp. motor navijáku pro jízdu vpřed, resp. odvíjení.
- RB7 : Ovládá tranzistory řídící jednotky pro pravý motor dolního pojezdu, resp. motor navijáku pro jízdu vzad, resp. navíjení.

Ostatní vývody jednotlivých portů u všech mikrokontrolérů jsou vyvedeny na rezervní konektory, a tím je dána možnost rozšíření modelu nebo případné modifikace celé úlohy.

6.2 Zdrojový kód PIC16F877

Zdrojový kód určený pro hlavní řídící mikrokontrolér je v Příloze č.3. V první části kódu jsou nadefinovány potřebné proměnné (registry) a jejich adresy v paměti, pomocí direktivy „define“ přehledněji označeny jednotlivé vývody portů a nastaveno konfigurační slovo, ve kterém je definováno základní nastavení mikrokontroléru. Dále je také nastavené přerušení od vývodů RB4 – RB7. Od návěští MAIN začíná hlavní program, ze kterého jsou postupně volány obsluhující funkce. Vývojové diagramy, které pomohou k lepší orientaci v řešení jsou v Příloze č.4.

Komunikace s osobním počítačem pomocí rozhraní RS232 je nastavena na rychlost 19200 Bd a je nastaven 8-bitový přenos bez parity, která není nutná, protože přenos probíhá na krátkou vzdálenost. Při této komunikaci vyšle mikrokontrolér postupně čtyři osmibitová čísla, která reprezentují aktuální polohu systému. Poté čeká na požadovanou polohu poslanou z PC, která přichází také v podobě čtyř osmibitových čísel. Navedení vozíku na požadovanou polohu je provedeno nastavením kombinace vývodů RD0 a RD1. Naopak, zjišťování jeho aktuální polohy je provedeno čtením PORTuE.

Hlavní obsluhující funkce:

- **JIZDAVLEVO, JIZAVPRAVO** – Tyto dvě funkce obsluhují jízdu dolního pojezdu. Porovnáním aktuální polohy (OTACKYL) a polohy žádané (OTACKYLPPC) se rozhodne, která z těchto dvou funkcí se použije. Jejich rozdíl je především v tom, jestli je hodnota v registru OTACKYL resp. OTACKYP zmenšována nebo zvětšována. V těchto funkcích se také porovnávají hodnoty v registrech OTACKYL a OTACKYP a v případě jejich nerovnosti se nastaví RD6 resp. RD7 na log 0 a tím se zabrzdí motor M1 resp.

M2. Tímto je vyřešen problém se zpříčením jeřábového mostu. Při rovnosti OTACKYL a OTACKYLPPC, se pohyb dolního pojezdu zastaví a program se vrátí do jeho hlavní části.

- **JIZDAVLEVOHORNÍ, JIZAVPRAVOHORNÍ** – Tyto funkce se starají o pohyb horního pojezdu. Podobně jako předchozí dvě funkce, také mezi těmito se rozhoduje porovnáním obsahů dvou registrů a OTACKYH a OTACKYHPC, který reprezentují aktuální a požadovanou polohu horního pojezdu. Jelikož se při pohybu horního pojezdu nekontroluje žádné zpříčení, kontroluje se zde pouze nerovnost hodnot v registrech OTACKYH a OTACKYHPC, při jejich rovnosti se motor horního pojezdu zastaví a hlavní program pokračuje dál.
- **NAVIJODVIJ** – Tato funkce se stará o odvíjení a následné navíjení lana navijáku a o zapnutí resp. vypnutí elektromagnetu. Doba navíjení resp. odvíjení je pevně daná a je nastavena na 5 sekund.
- **TIME** – Volání této funkce se objevuje během celého programu vícekrát. Reprezentuje časovou smyčku s délkou 1 sekunda, která je do zdrojového kódu vkládána z důvodu oddělení jednotlivých pohybů jeřábu.
- **ODJETIDOLNILEVE, ODJETIDOLNIPRAVE, ODJETIHORNILEVE, ODJETIHORNIPRAVE** – Tyto funkce nejsou volány přímo z hlavního programu, ale jsou volány při přerušení. Mají na starosti najetí do nulové resp. maximálně možné polohy dolního resp. horního pojezdu v případě, že jsou sepnuty koncové snímače, čímž je detekováno, že se mechanismus dostal do krajní polohy. Vzdálenost nulové polohy je od krajní polohy rovna vzdálenosti, kterou ujede pojezd za dobu 0,5 sekundy.

6.3 Programový kód PIC 16F84A

Zdrojový kód pro oba mikrokontroléry PIC16F84A je stejný a slouží k ovládání otáček jednotlivých motorů a směru jejich otáčení pomocí pulzní šířkové modulace. Tento kód je v Příloze č.5 a vývojové diagramy, k těmto kódům v Příloze č.6. První z těchto mikrokontrolérů ovládá motory dolního pojezdu a druhý motor horního pojezdu a motor určený k pohonu navijáku. Povelů jdou z řídicího mikropočítače, a to nastavením logiky třech vývodů, při jejichž kombinaci se nastavují čtyři vývody mikrokontrolérů PIC16F84A, které jsou napojeny na tranzistorové měniče. Nastavení této kombinační logiky je uvedeno v *Tabulce 6.1*.

Na začátku zdrojového kódu je nastaveno konfigurační slovo, adresy registrů použitých pro proměnné a pojmenovány jednotlivé vstupy a výstupy pro lepší přehlednost. V hlavní části programu jsou postupně volány čtyři obslužné funkce. Aby byla zaručena rovnoměrná pulzní šířková modulace, je na konci hlavního programu čekací smyčka, která trvá do doby, než je detekováno přetečení registru TMR0.

Pulzní šířková modulace je reprezentována nastavováním výstupních vývodů na log1 a log0 podle střidy. Střidou je zde číslo, které v případě, že je menší než pět, způsobí nastavení vývodu na log0, v opačném případě na log1. Maximálně může být toto číslo rovno 40. Při každém průchodu hlavní smyčkou, je toto číslo sníženo o jedničku. V případě, že se rovná nule, je opět nastaveno na aktuální hodnotu střidy.

Vstupy			Výstupy				
			1. Motor		2.Motor		
RA1	RA2	RA3	RB4	RB5	RB6	RB7	Poznámky
1	1	1	1	0	1	0	Oba motory jedou vlevo
1	0	1	1	0	0	0	První motor jede vlevo druhý stojí.
1	1	0	0	0	1	0	První motor stojí druhý jede vlevo.
0	1	1	0	1	0	1	Oba motory jedou vpravo.
0	0	1	0	1	0	0	První motor jede vpravo druhý stojí.
0	1	0	0	0	0	1	První motor stojí druhý jede vpravo.
0	0	0	0	0	0	0	Oba motory stojí.
1	0	0	0	0	0	0	Oba motory stojí.

Tabulka 6.1 Nastavení kombinační logiky pro vývody RB4-RB7

6.4 Aplikace pro ovládání modelu na PC

Důležitou součástí celého modelu systému pro přepravu materiálu je ovládání pomocí osobního počítače, kam lze přes jednoduché grafické rozhraní zadávat požadovaný pohyb jeřábu a vozíku. Také je zde schématicky znázorněn aktuální stav celého systému, který je aktualizován vždy po skončení pohybu jeřábu a vozíku.

Aplikace je napsána v prostředí Borland C++ Builder. Toto prostředí je v dnešní době jedním z nejpoužívanějších systémů pro tvorbu aplikací na PC. Toto prostředí se vyznačuje některými specifickými prvky, které programátorovi významně zjednodušují vývoj aplikace a zároveň umožňují vizualizaci na vysoké úrovni pomocí vestavěných komponent.

Prostředí Borland C++ Builder se vyznačuje těmito výhodami:

- maximálně zjednodušená návrhová fáze při vytváření vizuálního prostředí aplikace s využitím vlastností operačního systému
- velké množství integrovaných vývojových nástrojů a pomůcek a rovněž velké množství volně dostupných již hotových komponent
- objektově orientovaný přístup
- velmi dobře propracovaná podpora databází

Vytvořená aplikace s názvem ModelMove poskytuje následující funkce:

- vybrání komunikačního COM portu
- otevření a uzavření COM portu
- nastavení komunikační rychlosti
- nastavení paritního nebo bezparitního přenosu
- nastavení délky Stop bitu a přenášeného slova
- grafické i číselné zobrazení aktuální polohy celého systému
- zadání požadované polohy celého systému

Popis obrazovky vytvořené aplikace ModelMove

Hlavní okno aplikace ModelMove je pro přehlednost rozděleno do tří logických bloků :

1. V prvním bloku, který se nachází v horní půlce okna, lze vybrat komunikační port COM1 až COM8. Lze volit mezi rychlostmi komunikace , délkou Stop bitu, délkou přenášeného slova a také lze zvolit paritu přenosu.
2. V dolní polovině okna v záložce Terminál, je vyobrazené terminálové okno, ve kterém jsou vidět přicházející a odcházející data.
3. Poslední blok, který se nachází v záložce Jeřáb, slouží k samotnému ovládání modelu. Je zde znázorněna aktuální poloha celého systému jak číselně, tak v grafické podobě. Také se zde zadává požadovaná poloha, do které se má model přesunout.

Spouštěcí soubor ModelMove.exe této aplikace se nachází na přiloženém CD.

7. Závěr

Cílem této diplomové práce bylo vytvoření didaktické pomůcky, která by pomohla budoucím studentům lépe pochopit principy servomechanismů a jejich řízení pomocí jednočipových mikropočítačů. K tomuto účelu byl sestrojen model systému jeřábu a vozíku, který je určen k přepravě materiálu z jednoho místa na druhé.

V části, určené pro pochopení celého problému, byly popsány principy servopohonů a jejich základní rozdělení. Dále zde byla přiblížena problematika jednočipových mikropočítačů, především mikrokontrolérů PIC, které vyrábí firma Microchip. Důležitou částí je také popis komunikačních možností mikrokontrolérů a jejich propojení s jinými logickými obvody nebo osobním počítačem.

Samotnému návrhu modelu jeřábu a jeho sestavení se věnují kapitoly čtyři a pět. V nich jsou postupně ukázány principy chování modelu, jeho uspořádání jak z pohledu konstrukce, tak elektrického zapojení, a v neposlední řadě také programového vybavení všech mikrokontrolérů. Šestá kapitola seznamuje s aplikací určenou pro osobní počítač, pomocí které je nejen ovládán pohyb celého systému, ale také je schématicky znázorněna jeho aktuální pozice.

Celý model portálového jeřábu nelze považovat za konečný. Mechanismus jeřábu, stejně jako jeho ovládací prvky, umožňují svou stavbou budoucí modifikaci a rozšíření. Komunikace s vozíkem by mohla být v budoucnu provedena pomocí sběrnice I²C, což by umožnilo připojení více integrovaných obvodů, které by mohly být použity pro ovládání dalších autonomních systémů. Pro lepší možnosti ovládání a jeho zpřesnění by bylo možné použít jiných metod odměřování polohy a kontroly zpřícení jeřábového mostu. Další oblastí pro zlepšování je aplikace běžící na PC, kterou je možné rozšířit o další moduly, jako je například ukládání všech poloh, kterými celý systém postupně prochází. Tato data by potom mohla sloužit pro další vyhodnocování a zpracovávání do grafů a tabulek.

Použitá literatura

- [1] Souček, P. : Servomechanismy NC strojů a průmyslových robotů, Praha, ČVUT 1992
- [2] Skalický, J.. : Elektrické servopohony, Brno, VUT 1999
- [3] Pavelka, P.- Čerovský, Z.- Javůrek, J. : Elektrické pohony, Praha, ČVUT 1992
- [4] Vacek, V. : Učebnice programování PIC, Praha, BEN-Technická literatura 2002
- [5] Hrbáček, J. : Komunikace mikrokontroléru s okolím 1, Praha, BEN-Technická literatura 2002
- [6] Kalaš, V.- Jurišica, L.- Žalman, M. : Technická kybernetika elektických pohonov, Alfa Bratislava 1978
- [7] Katalogové listy firmy MICROCHIP
- [8] <http://www.cmail.cz/doveda/>
- [9] <http://home.zcu.cz/%7Edudacek/Pot/mikrokontrolery.pdf>
- [10] <http://www.hw.cz>

Přílohy – seznam

Příloha č.1 : Popis jednotlivých vývodů mikrokontrolérů (1 strana)

Příloha č.2 : Podrobná schémata, rozložení a seznam součástek a plošný spoj:

Hlavní desky, Řídící desky motorů a Propojovací desky (7 stran)

Příloha č.3 : Zdrojové texty souborů pro řídící mikrokontrolér PIC16F877 (15 stran)

Příloha č.4 : Vývojové diagramy ke zdrojovým textům v Příloze č.3 (6 stran)

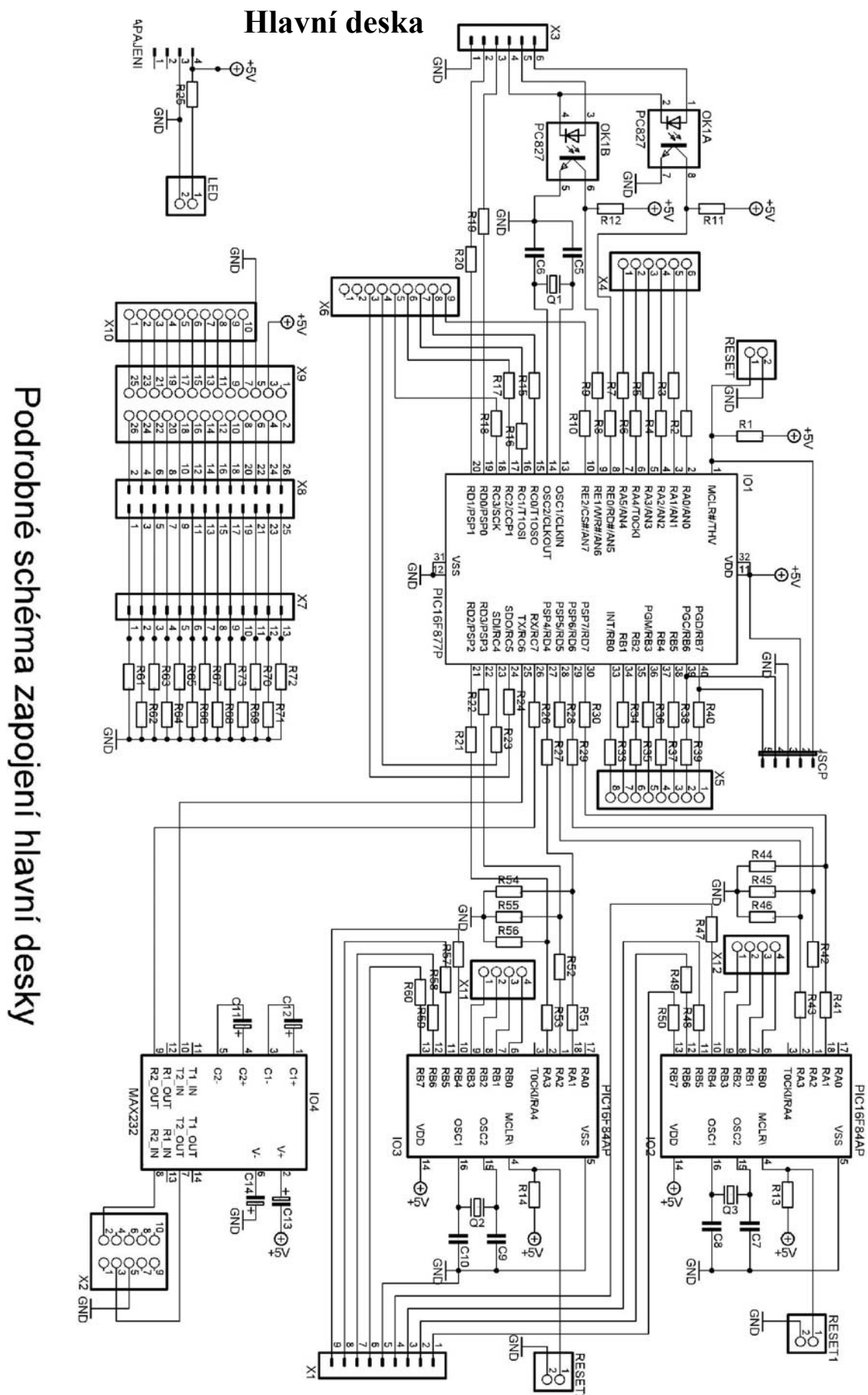
Příloha č.5 : Zdrojové texty souborů pomocných mikrokontrolérů PIC16F84A (6 stran)

Příloha č.6 : Vývojové diagramy ke zdrojovým textům v Příloze č.5 (4strany)

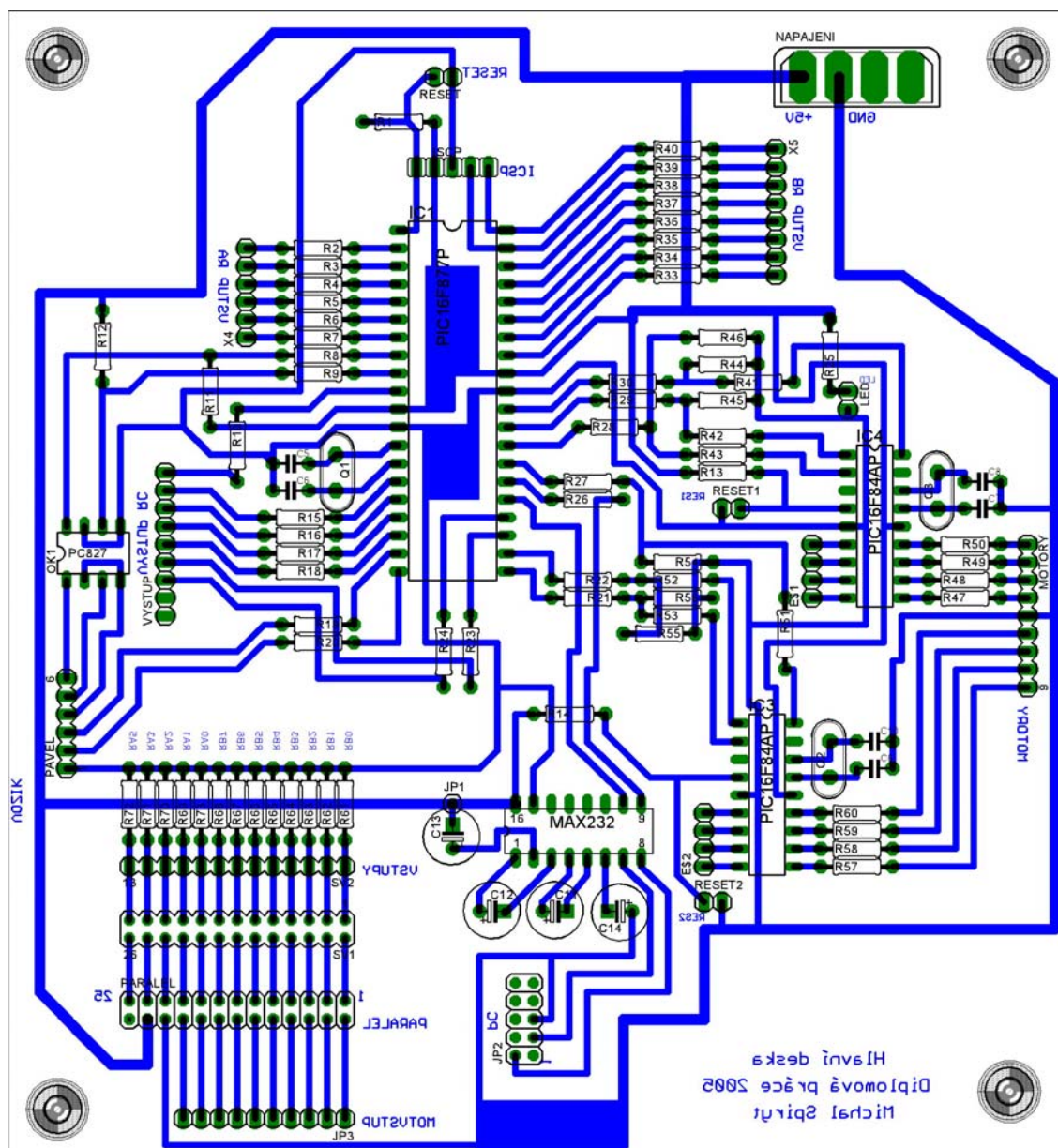
Popis jednotlivých vývodů mikrokontrolérů

vývod	Pin 16F877	Pin 16F84A	typ I/O/P	logika	popis
V _{ss}	12,31	5	P	-	zem
V _{dd}	11,32	14	P	-	napájení +5V
MCLR/V _{pp} /THV*	1	4	I/P	ST	RESET/vstup programovacího napětí. Tento vývod je aktivní v nule, kdy provádí RESET obvodu.
OSC1/CLKIN	13	16	I	CMOS	Vstup pro krystalový oscilátor/vstup ext. hodin
OSC2/CLKOUT	14	15	O	-	Výstup krystalového oscilátoru. Připojení krystalu nebo keramického rezonátoru. V RC módu výstup CLK signálu, který je 1/4 kmitočtu na OSC1
RA0/AN0*	2	17	I/O	TTL	analogový vstup 0
RA1/AN1*	3	18	I/O	TTL	analogový vstup 1
RA2/AN2*/Vref-*	4	1	I/O	TTL	analogový vstup 2/- reference
RA3/AN3*/Vref+*	5	2	I/O	TTL	analogový vstup 3/+ reference
RA4/TOCKI	6	3	I/O	ST	RA4 může být jako zdroj CLK signálu pro TMR1.
RA5/AN4/SS	7	X	I/O	TTL	analogový vstup 4
RB0/INT	33	6	I/O	TTL/ST	může být vybrán jako zdroj vnějšího přerušení
RB1	34	7	I/O	TTL	
RB2	35	8	I/O	TTL	
RB3	36	9	I/O	TTL	
RB4	37	10	I/O	TTL	přerušení při změně vstupu
RB5	38	11	I/O	TTL	přerušení při změně vstupu
RB6	39	12	I/O	TTL/ST	přerušení při změně vstupu/CLK při programování
RB7	40	13	I/O	TTL/ST	přerušení při změně vstupu/DATA při programování
RC0/T1OSC/T1CKL	15	X	I/O	ST	výstup oscilátoru nebo vstup hodin TIMER1
RC1/T1OSC/CCP2	16	X	I/O	ST	vstup oscilátoru TIMER1
RC2/CCP1	17	X	I/O	ST	
RC3/SCK/SCL	18	X	I/O	ST	hodinový vstup/výstup pro SPI a I2C
RC4/SDI/SDA	23	X	I/O	ST	datový vstup SPI nebo datový vstup/výstup I2C
RC5/SDO	24	X	I/O	ST	datový výstup SPI
RC6/TX/CK	25	X	I/O	ST	synchronní hodiny nebo USART
RC7/RX/DT	26	X	I/O	ST	synchronní data nebo USART
RD0/SP0	19	X	I/O	TTL/ST	I/O pin nebo paralel slave port bit0
RD1/SP1	20	X	I/O	TTL/ST	I/O pin nebo paralel slave port bit1
RD2/SP2	21	X	I/O	TTL/ST	I/O pin nebo paralel slave port bit2
RD3/SP3	22	X	I/O	TTL/ST	I/O pin nebo paralel slave port bit3
RD4/SP4	27	X	I/O	TTL/ST	I/O pin nebo paralel slave port bit4
RD5/SP5	28	X	I/O	TTL/ST	I/O pin nebo paralel slave port bit5
RD6/SP6	29	X	I/O	TTL/ST	I/O pin nebo paralel slave port bit6
RD7/SP7	30	X	I/O	TTL/ST	I/O pin nebo paralel slave port bit7
RE0/AN5	8	X	I/O	TTL/ST	I/O pin nebo kontrola čtení vstupu PSP nebo analog. I
RE1/AN6	9	X	I/O	TTL/ST	I/O pin nebo kontrola zápisu vstupu PSP nebo analog. I
RE2/AN7	10	X	I/O	TTL/ST	I/O pin nebo analogový I

I = Input (vstup) O = Output (výstup) I/O = Input/Output (vstup/výstup) P = Power
 - = nevyužito TTL = TTL input ST = Schmittův klopný obvod * = pouze u 16F877
 X = mikrokontrolér tento pin nemá

Obr.P2.1 Podrobné schéma zapojení – Hlavní deska

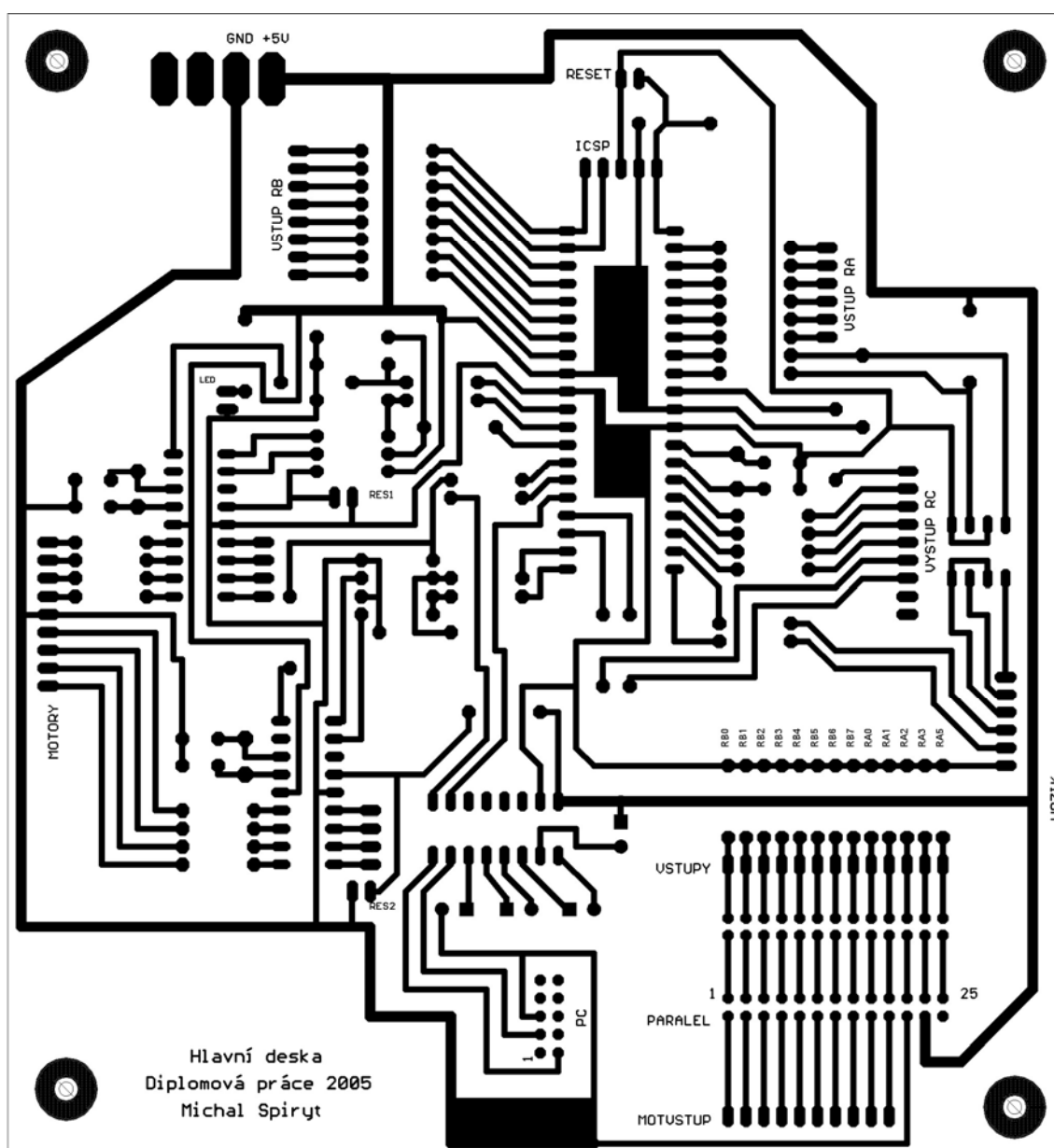
Obr.P2.2 Rozložení součástek na plošném spoji – Hlavní deska

Tabulka P2.1 Seznam součástek – Hlavní deska

R2 – R10, R15 – R20, R23, R24, R33 – R43, R47 – R53, R57 – R60	300R
R21, R22, R25, R27 – R30, R44 – R46, R54 – R56, R61 – R72	1k
R1, R11 – R14	10k
R26	820R
Q1 – Q2	20 MHz (HS)
C5 – C10	22 pF
C11 – C14	1μF
OK1	PC827
IO1	PIC16F877P/20
IO2, IO3	PIC16F84A/20
IO4	MAX232

Tabluka P2.2 Popis konektorů – Hlavní deska

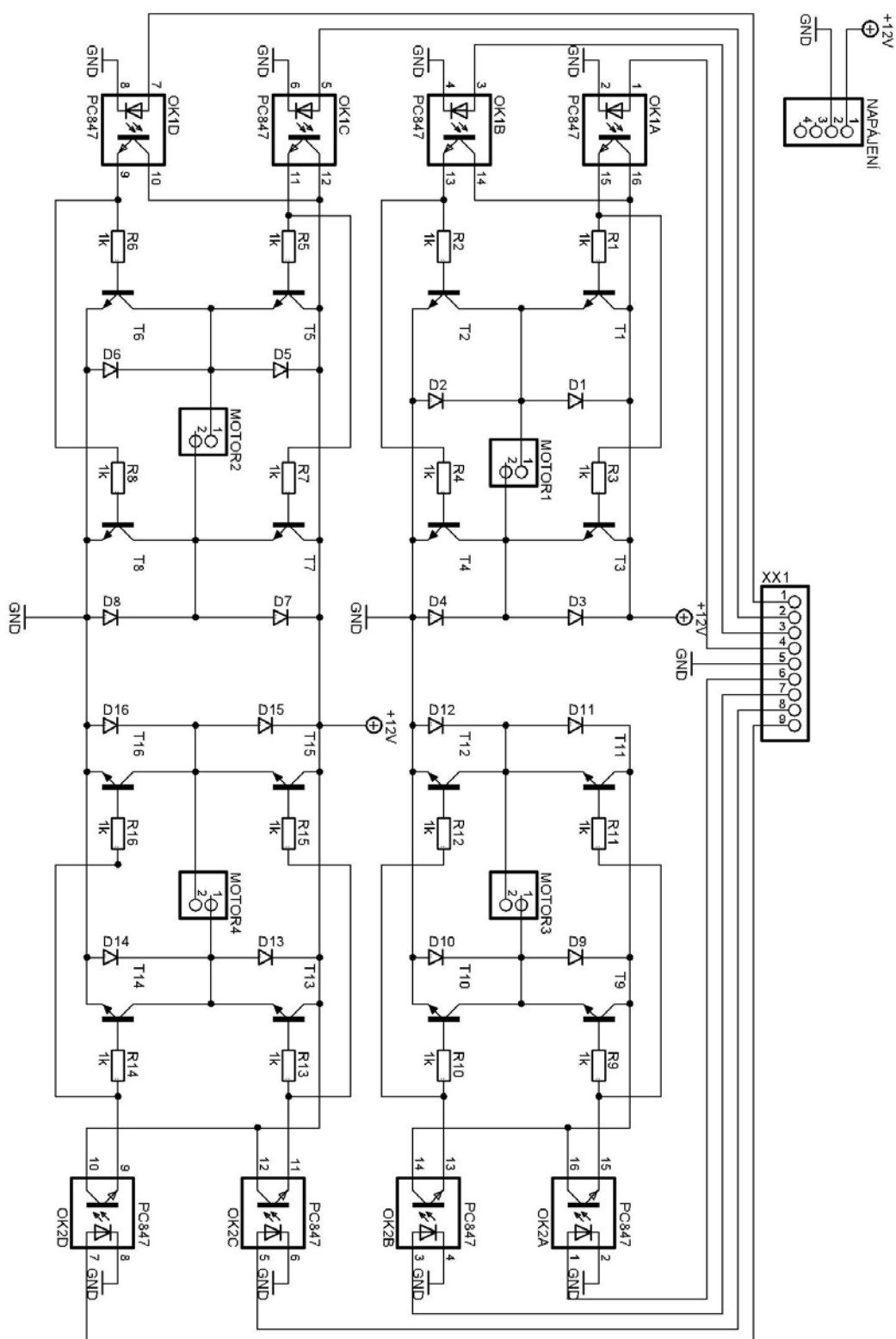
X1	Připojení k Řídící desce motorů – Výstup
X2	Připojení k PC – sériová port
X3	Připojení k vozíku
X4	Vstup na PORTA
X5	Vstup na PORTB
X6	Výstup na PORTC
X7	Připojení konektoru X4 a X5
X8	Konektor určen pro „jumpéry“
X9	Připojení k Propojovací desce
X10	Připojení k Řídící desce motorů – Vstup
X11, X12	Náhradní výstupy z PIC16F84A

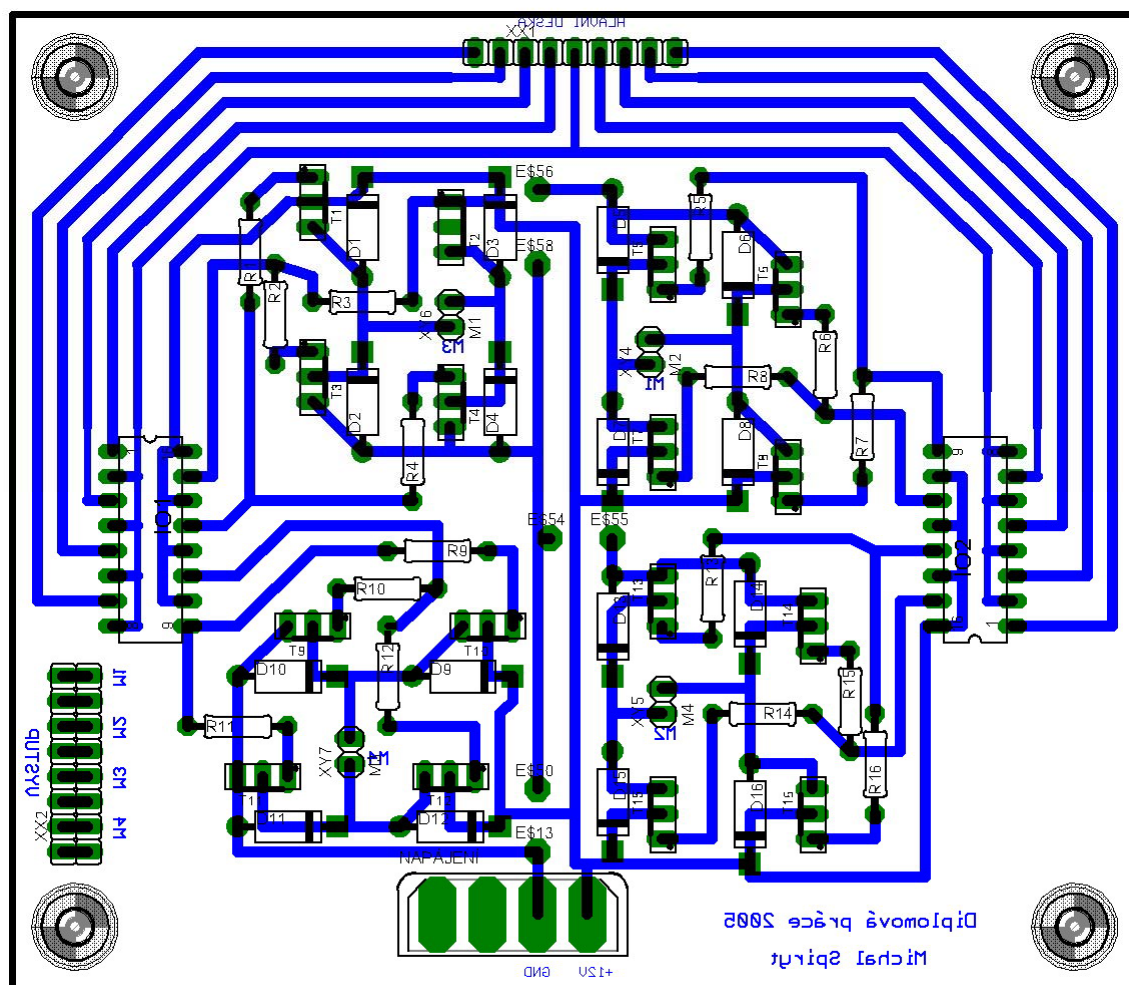
Obr.P2.3 Plošný spoj – Hlavní deska

Řídící deska motorů

Kompletní schéma pro desku řízení motorů

Obr.P2.4 Úplné schéma zapojení desky pro řízení motorů

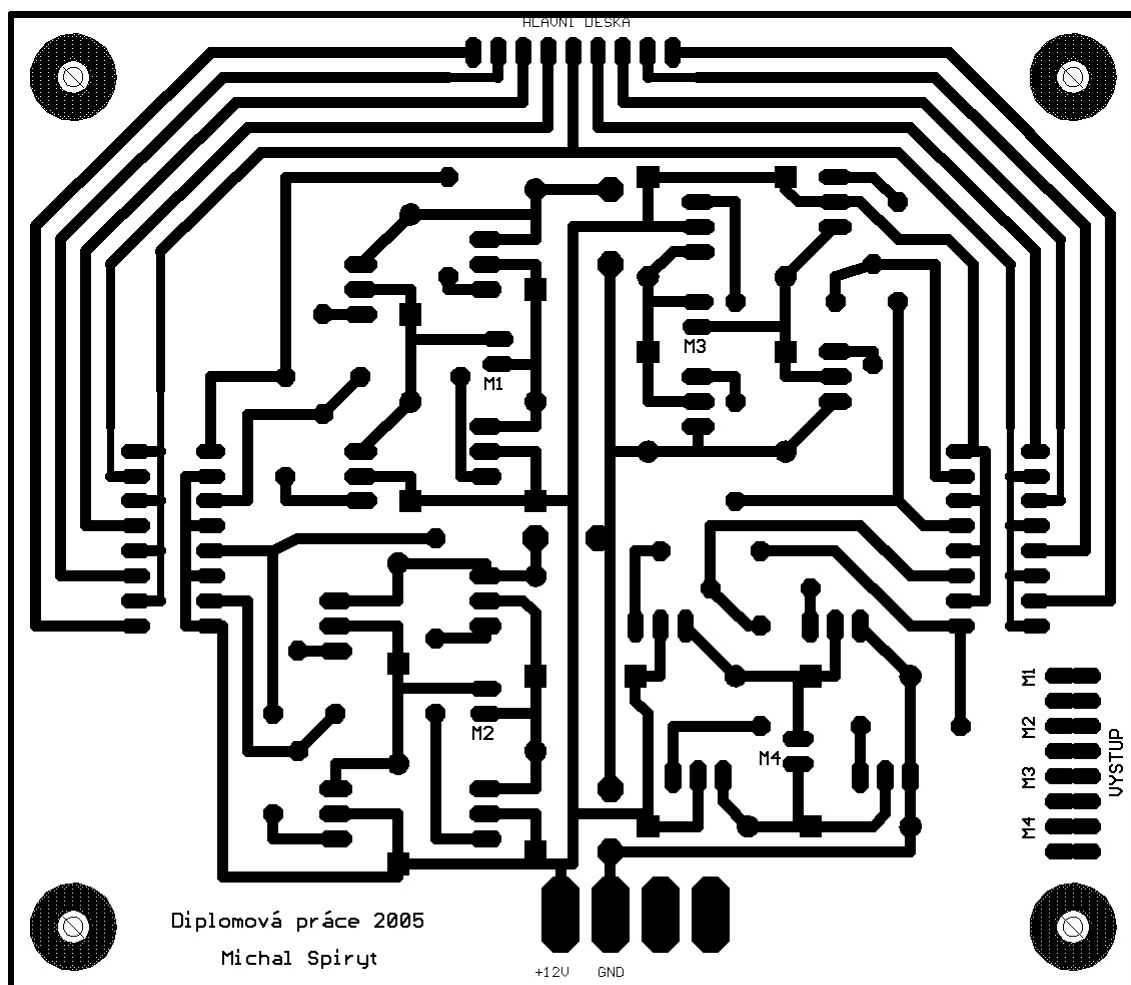
Obr.P2.5 Rozložení součástek na plošném spoji –Řídící deska motorů

Tabulka P2.3 Seznam součástek – Řídící deska motorů

R1 – R16	1k
T1 – T16	BD139-16
D1 – D16	1N4007
OK1, OK2	PC847

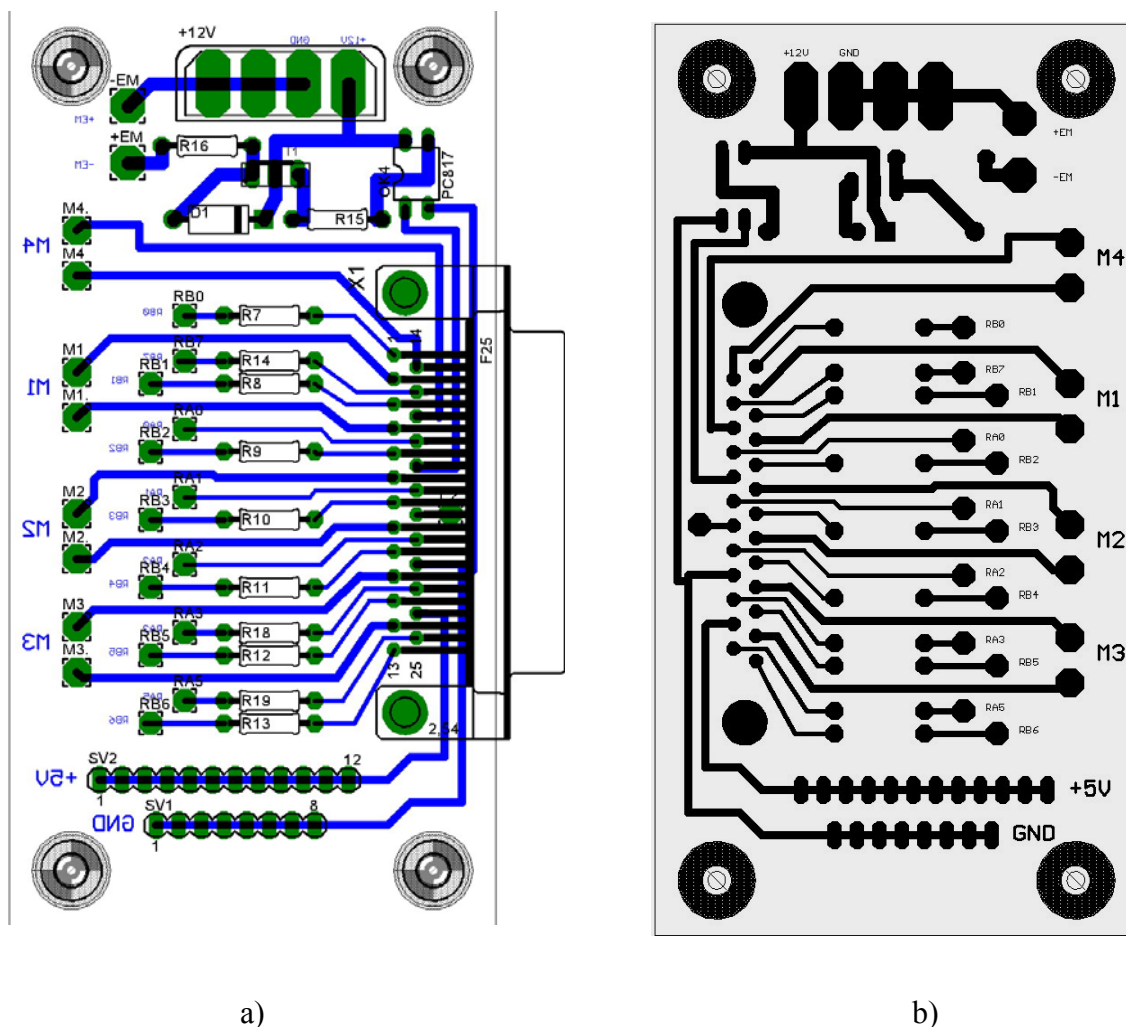
Tabulka P2.4 Popis konektorů - Řídící deska motorů

XX1	Připojení k Hlavní desce - Vstup
XX2	Připojení k Hlavní desce - Výstup

Obr.P2.6 Plošný spoj – Řídící deska motorů

Propojovací deska umístěná na jeřábu

Obr.P2.7 a) Rozložení součástek na plošném spoji b) Plošný spoj
- Propojovací deska

Tabulka P2.5 Seznam součástek – Propojovací deska

R7 – R14, R16, R18, R19	1k
R15	300R
D1	1N4007
T1	BD139-16
X1	CON 25

Zdrojový text souboru *diplom77.asm*

```

LIST    P = 16F877, R = DEC
#include<p16f877.inc>

; *****   vložení souboru inc *****

#include<zakmity.inc>
#include<PosliNeboPrijmy.inc>
#include<DolniPojezd.inc>
#include<HorniPojezd.inc>
#include<KomunikaceVozik.inc>

w    equ    0    ; instrukční výsledek do W
f    equ    1    ; instrukční výsledek do registru
rychlost    equ    D'64'

RAM    equ    020h    ; první adresa paměti RAM v PIC16F877(20h-7Fh)
TMP_W    equ    RAM+01    ; temp preruseni
TMP_S    equ    RAM+02    ; temp preruseni
TMP_PCL    equ    RAM+03    ; temp preruseni

TMP0    equ    RAM+04    ; pomocny registr
TMP1    equ    RAM+05    ; pomocny registr
TMP2    equ    RAM+06    ; pomocny registr
TMP3    equ    RAM+07    ; pomocny registr
TMP4    equ    RAM+08    ; pomocny registr

#define carry    STATUS,0 ; STATUS register
#define dcarry    STATUS,1
#define zero    STATUS,2

***** PROMENE *****
;
;    !!! vynulování a nastavení proměnných !!!
OTACKYL    equ    RAM+09    ; vzdálenost levého motoru( deleno 8)
OTACKYP    equ    RAM+10    ; vzdálenost pravého motoru( deleno 8)
OTACKYH    equ    RAM+11    ; vzdálenost horního motoru( deleno ?)
ELMAG    equ    RAM+12    ; zapnutý (1) nebo vypnutý (0) elektromagnet

OTACKYLPPC    equ    RAM+13    ; vzdálenost zadána z PC lev. a prav. motoru pro dojezd ( X )
OTACKYHPC    equ    RAM+14    ; vzdálenost zadána z PC horního motoru pro dojezd na
1.místo ( Y )
ELMAGPC    equ    RAM+15    ; požadavek z PC na zapnutí(1) nebo vypnutí(0)
elektromagnet po odviti
VOZIKPC    equ    RAM+16    ; pozice vozíku zadána z PC

VOZIK    equ    RAM+17    ; aktuální pozice vozíku

PRIR    equ    RAM+18    ; 0 bit indikuje rovnost OTACKYPC a OTACKY u levého a
praveho motoru
; 1 bit indikuje rovnost OTACKYPC a OTACKY u horního
motoru

PREDCHOZI    equ    RAM+19    ; 0 bit indikuje, co bylo před tím na snímání u levého motorku
; 1 bit indikuje, co bylo před tím na snímání u pravého motorku
; 2 bit indikuje, co bylo před tím na snímání u horního motorku
POCET    equ    RAM+20    ; počet cyklu pro opakování nabití portu (kvůli překmitu)
PREDPORT    equ    RAM+21    ; kopie portu..použiti u kontroly překmitu

```

```

; Seznam potrebných VSTUPU A VYSTUPU >>>
;      zapnutí motorku: RD3,RD4,RD6,RD7 1-jede,0-stoji
;      ( RD6, RD7 - levý a pravý motor, pokyny pro PIC16F84 )
;      ( RD3, RD4 - horní a elmag motor, pokyny pro PIC16F84 )
;      směr motorku: RD2, RD5 1-jede vlevo,0-jede vpravo
;      snímac počtu otáčení: SNIMACL,SNIMACP,SNIMACH
;      ( SNIMACL - otáčky na levém motoru , SNIMACP - otáčky na pravém motoru )
;      ( SNIMACH- otáčky horního motoru
; ***** VYSTUPY *****
;
#define RD0    PORTD,0      ; výstup na vozík pin 3
#define RD1    PORTD,1      ; výstup na vozík pin 2
;-----
#define RD2    PORTD,2      ; výstup na RA1 pro horní a elmag. motor - určuje směr
otáčení
#define RD3    PORTD,3      ; výstup na RA2 pro horní - určuje zda pojedí nebo ne
#define RD4    PORTD,4      ; výstup na RA3 pro elmag. - určuje zda pojedí nebo ne
#define RD5    PORTD,5      ; výstup na RA1 pro levý a pravý motor - určuje směr otáčení
#define RD6    PORTD,6      ; výstup na RA2 pro levý - určuje zda pojedí nebo ne
#define RD7    PORTD,7      ; výstup na RA3 pro pravý - určuje zda pojedí nebo ne

; ***** VSTUPY *****
;
#define RE0    PORTE,0      ; vstup z vozíku pin 6
#define RE1    PORTE,1      ; vstup z vozíku pin 5
#define RE2    PORTE,2      ; náhradní vstup
;-----
#define SNIMACL    PORTA,0    ; snímac levého motorku - vstup do RA0
#define SNIMACP    PORTA,1    ; snímac pravého motorku - vstup do RA1
#define SNIMACH    PORTA,2    ; snímac horního motorku - vstup do RA2
;-----
#define ELMH    PORTB,1      ; indikátor převíti
#define KONCLD    PORTB,2      ; doplňkový snímac dolních motorku na levo(bude na prave
kolejnici)
#define KONCPD    PORTB,3      ; doplňkový snímac dolních motorku na pravo(bude na prave
kolejnici)
#define KONCL    PORTB,4      ; koncový snímac dolních motorku na levo
#define KONCP    PORTB,5      ; koncový snímac dolních motorku na pravo
#define KONCHL    PORTB,6      ; koncový snímac horního motorku na levo
#define KONCHP    PORTB,7      ; koncový snímac horního motorku na pravo
;-----
#define RC2    PORTC,2      ; tímto se zapíná(1) a vypíná(0) elektromagnet

; *****
;
; Zakladní konfigurační slovo
      org      0x2007      ; adresa konfigurace PIC16F877
      __CONFIG    B'11111100111010'

; ***** Reset procesoru *****
;
RESET org      0x00      ; začátek programu
      goto     INIT      ; skok na počáteční inicializaci

      org      0x04      ; adresa přerušeni
      goto     PRERUS

```

```

;***** Přerušeni *****
PRERUS    movwf    TMP_W        ; ulozi W
           movf     STATUS,w
           movwf    TMP_S        ; ulozi STATUS
;-----
           btfss    INTCON,RBIF
           goto     DAL1

           btfss    KONCL
           goto     $+2
           call     ODJETIDOLNILEVE

           btfss    KONCP
           goto     $+2
           call     ODJETIDOLNIPRAVE

           btfss    KONCHL
           goto     $+2
           call     ODJETIHORNILEVE

           btfss    KONCHP
           goto     $+2
           call     ODJETIHORNIPRAVE

           bcf       INTCON,RBIF
           goto     INT_END

DAL1      goto INT_END

;      !!! zde se napise co ma vykonat dalsi typ preruseni !!!

;-----
INT_END   movf    TMP_S,w
           movwf   STATUS        ; obnova STATUS

           swapf   TMP_W,F        ; prohodi nibble TMP_W a ulozi do W
           swapf   TMP_W,W        ; obnova W
           retfie

;***** Inicializace procesoru *****
INIT      bcf     STATUS,RP0     ; nastaveni BANKY 0
           bcf     STATUS,RP1     ; nastaveni BANKY 0
;
           movlw   b'000000'      ; prednastaveni PORTu A
           movwf   PORTA
           movlw   b'00000000'    ; prednastaveni PORTu B
           movwf   PORTB
           movlw   b'00000000'    ; prednastaveni PORTu C
           movwf   PORTC
           movlw   b'00000000'    ; prednastaveni PORTu D
           movwf   PORTD
           movlw   b'000'         ; prednastaveni PORTu E
           movwf   PORTE
;
           bsf     STATUS,RP0     ; nastaveni BANKY 1

```

```

        movlw b'00000110'    ; A/D vstupy OFF
        movwf ADCON1

        movlw b'11010001'    ; PULL-UPy OFF, preddelic=1:4 pripojen k TMR0
        movwf OPTION_REG    ; f:4 :4 :250 = 1000Hz (1ms)

        movlw b'111111'      ; portA 5-0 5vstupy, 0vystupy
        movwf TRISA

        movlw b'11111111'    ; portB 7-0, 8vstupy, 0vystupy
        movwf TRISB

        movlw b'10000000'    ; portC 7-0, 1vstupy, 7vystupy
        movwf TRISC

        movlw b'00000000'    ; portD 7-0, 0vstupy, 8vystupy
        movwf TRISD

        movlw b'111'         ; portE 2-0, 3vstupy, 0vystupy
        movwf TRISE

        bcf     STATUS,RP0    ; nastaveni BANKY 0
; -----
        clrf    TMR0          ; nulovat TMR0 (i jeho preddelic)

        movlw b'10001000'    ; povolit preruseni pri zmene na vstupu RB4-RB7
                                ; a pri jinych preruseni je vypnuty
        movwf INTCON

; -----
; *****
;

        goto MAIN

;##### Casova smycka #####
;pouziva se vzdy pro dojezd, nez se zmeni smer otaceni

TIME    ;odpovida casu cca 1s
        MOVLW 0x50 ;80 DEC
        MOVWF TMP2
        MOVLW 0x7E ;126 DEC
        MOVWF TMP1
        MOVLW 0x0A4 ;164 DEC
        MOVWF TMP0
        DECFSZ TMP0,F
        GOTO $-1
        DECFSZ TMP1,F
        GOTO $-5
        DECFSZ TMP2,F
        GOTO $-9
        return
;#####

;##### Procedury pro preruseni z RB4 az RB7 #####
;***** Casova smycka pro dojezd na nultou a maximalni polohu *****
NULA    ; odpovida casu cca 0.5s
        MOVLW 0x28 ;40 DEC
        MOVWF TMP2
        MOVLW 0x7E ;126 DEC

```

```

MOVWF TMP1
MOVLW 0x0A4 ;164 DEC
MOVWF TMP0
DECFSZ TMP0,F
GOTO $-1
DECFSZ TMP1,F
GOTO $-5
DECFSZ TMP2,F
GOTO $-9
    return

;#####

;#####  Procedury pro navijeni a odvijeni navijaku  #####
;***** Cekajici smycka pro navijeni a odvijeni navijaku pro elektromagnet
DOBA ; odpovida casu cca 5s
    MOVLW 0x0FF ;255 DEC
    MOVWF TMP2
    MOVLW 0x0FF ;255 DEC
    MOVWF TMP1
    MOVLW 0x0FE ;254 DEC
    MOVWF TMP0
    DECFSZ TMP0,F
    GOTO $-1
    DECFSZ TMP1,F
    GOTO $-5
    DECFSZ TMP2,F
    GOTO $-9
    return

;#####
;***** Navijeni a odvijeni *****
; navije a odviji lano s elektromagnetem, v dolni poloze bud zapne nebo
; vypne elektromagnet
NAVIJAODVIJ
    bcf    RD3            ; pro jistotu vypina horni pojezd
    bsf    RD2
    bsf    RD4
    call   DOBA
    bcf    RD4
    btfsc  ELMAGPC,0
    bsf    RC2
    btfss  ELMAGPC,0
    bcf    RC2
    bcf    RD2
    call   TIME
    bsf    RD4
    call   DOBA
    bcf    RD4
    bcf    RD2
    call   TIME
    return
;#####

POJEZDDOLNI ;vklada vsechny procedury pro pohyb dolniho pojezdu
POJEZDHORNI ;vklada vsechny procedury pro pohyb horniho pojezdu

```


MAIN

```

;***** Hlavní program *****
;
;***** NAJETI DO NULOVE POLOHY PO STARTU *****
; **** DOLNI POJEZD ****
bcf    RD5
bsf    RD6
bsf    RD7
movlw  .1
movwf  OTACKYL
btfsc  OTACKYL,0    ; dokud nedojde k preruseni, tak se OTACKYL nevynuluji
goto   $-1          ; z toho plyne smycka
bcf    RD6
bcf    RD7
call   TIME
; **** HORNI POJEZD ****
bsf    RD2
bsf    RD3
movlw  .1
movwf  OTACKYH
btfsc  OTACKYH,0    ; dokud nedojde k preruseni, tak se OTACKYH nevynuluji
goto   $-1
bcf    RD3
call   TIME
; *** NAVIJAK *****
bcf    RD2
bsf    RD4
btfss  ELMH
goto   $-1
bcf    RD4
bcf    RC2
call   TIME
;*****

```

ZACATEK

```

; Tady je komunikace s PC,nejdriv se nastavi komunikace
; nejdriv mu nahlasi aktualni polohu
; a pote prijme pozadovanou
INITKOM    rychlost

ODESLI     OTACKYL    ; odesle hodnotu registru OTACKYL na PC
ODESLI     OTACKYH    ; odesle hodnotu registru OTACKYH na PC
ODESLI     ELMAG      ; odesle hodnotu registru ELMAG na PC
ODESLI     PORTE      ; odesle hodnotu registru PORTE na PC

registru   PRIJMY      OTACKYLPPC ; prijme znak ze seriového portu a ulozi ho do
VOZIKPC    PRIJMY      OTACKYHPC  ; OTACKYLPPC, OTACKYHPC, ELMAGPC,
PRIJMY     ELMAGPC
PRIJMY     VOZIKPC

NAVEDVOZIK VOZIKPC,PORTED    ; navedeni voziku do zadane polohy

```

***** ZAHAJENI JIZDY DOLNIHO POJEZDU BUD VLEVO NEBO VPRAVO *****

```

clrf    PRIR
movf    OTACKYL,w
subwf   OTACKYLPPC,w
btfss   carry           ; zjistuje,jestli je pozadovana poloha vlevo nebo
goto    $+4             ; vpravo od skutečne
bsf     RD5
call    JIZDAVLEVO
goto    $+3
bcf     RD5
call    JIZDAVPRAVO
bcf     RD6
bcf     RD7
call    TIME
bcf     RD5

```

***** ZAHAJENI JIZDY HORNIHO POJEZDU BUD VLEVO NEBO VPRAVO *****

```

clrf    PRIR
movf    OTACKYH,w
subwf   OTACKYHPC,w
btfss   carry           ; zjistuje,jestli je pozadovana poloha vlevo nebo
goto    $+4             ; vpravo od skutečne
bcf     RD2
call    JIZDAVPRAVOHorni
goto    $+3
bsf     RD2
call    JIZDAVLEVOHorni
bcf     RD3
call    TIME
bcf     RD2

```

VOZIKOK PORTE,VOZIKPC ; testuje, zda-li je vozik na zadane poloze

***** ZACATEK ODVIJENI A NASLEDNEHO NAVIJENI elmag motoru *****

```

btfsc   RC2             ; kdyz je elmag zapnut,nastavi 1.bit ELAMGPC na 1
bsf     ELMAGPC,1
movlw   .0
addwf   ELMAGPC,w
btfsc   zero            ; kdyz je 1. i 0. bit naven na 0,
goto    $+6             ;skoci program az za odvijeni a navijeni
movlw   .3
subwf   ELMAGPC,w       ; kdyz je 1. i 0. bit nastaven na 1,
btfsc   zero            ;skoci program az za odvijeni a navijeni
goto    $+2
call    NAVIJAODVIJ
call    TIME

```

goto ZACATEK

end

Zdrojový text souboru *DolniPojezd.inc*

; zde jsou vsechny funkce urcene pro dolni pojezd

POJEZDDOLNI macro

;#####

;***** Pro preruseni od leve strany dolniho pojezdu + nasledne odjeti *****

ODJETIDOLNILEVE

```

        bsf      RD5          ; zapne levy smer jizdy
        bcf      RD6          ; vypne pohon leveho motoru
        bsf      RD7          ; zapne pohon praveho motoru
        btfs     KONCLD       ; dokud se nesepne koncovy snimac na prave strane, stale
pravy motor jede
        goto     $-1
        bcf      RD7          ; vypne pohon praveho motoru
        call     TIME
        bcf      RD5          ; zapne pravy smer jizdy
        bsf      RD6          ; zapne pohon leveho motoru
        bsf      RD7          ; zapne pohon praveho motoru
        call     NULA
        bcf      RD6          ; vypne pohon leveho motoru
        bcf      RD7          ; vypne pohon praveho motoru
        call     TIME
        movlw    .100         ; !!!! nutno spocitat - maximalni hodnota na dolnich kolejich
        movwf    OTACKYL
        movwf    OTACKYP
        return

```

;***** Pro preruseni od prave strany dolniho pojezdu + nasledne odjeti *****

ODJETIDOLNIPRAVE

```

        bcf      RD5          ; zapne pravy smer jizdy
        bcf      RD6          ; vypne pohon leveho motoru
        bsf      RD7          ; zapne pohon praveho motoru
        btfs     KONCPD       ; dokud se nesepne koncovy snimac na prave strane, stale
                                ;pravy motor jede
        goto     $-1
        bcf      RD7          ; vypne pohon praveho motoru
        call     TIME
        bsf      RD5          ; zapne levy smer jizdy
        bsf      RD6          ; zapne pohon leveho motoru
        bsf      RD7          ; zapne pohon praveho motoru
        call     NULA
        bcf      RD6          ; vypne pohon leveho motoru
        bcf      RD7          ; vypne pohon praveho motoru
        call     TIME
        clrf     OTACKYL      ; vynuluje otacky leveho dolniho motoru
        clrf     OTACKYP      ; vynuluje otacky praveho dolniho motoru
        return

```

;***** PRO POHYB VPRED (VLEVO) *****

;***** Porovna OTACKYL a OTACKYP a OTACKYLPPC a nastoluje napravu *****

JIZDAVLEVO

```

;----- Pro nactani pulsu z leveho motoru pro jizdu vpred(vlevo)
local     ZAC
        bsf      RD6
        bsf      RD7

```

```

ZAC      KMIT  PORTA,POCET,PREDPORT
          btfss PREDPORT,0
          bcf   PREDCHOZI,0
          btfss PREDPORT,0
          goto  $+4
          btfss PREDCHOZI,0
          incf  OTACKYL,f
          bsf   PREDCHOZI,0
          ;----- Pro nabití pulsu z praveho motoru pro jizdu vpred(vlevo)
          btfss PREDPORT,1
          bcf   PREDCHOZI,1
          btfss PREDPORT,1
          goto  $+4
          btfss PREDCHOZI,1
          incf  OTACKYP,f
          bsf   PREDCHOZI,1

          call  DOLNIPOJEZDL
          btfss PRIR,0;tohle indikuje, ze uz muzu prestat jet
          goto  ZAC
          return

```

```

DOLNIPOJEZDL
          movf  OTACKYL,w
          subwf OTACKYP,w
          btfsc zero
          goto  POROVNANIPCL
          btfsc carry
          goto  $+3
          bcf   RD6
          goto  DOLNIPOJEZDLK
          bcf   RD7
          goto  DOLNIPOJEZDLK

```

```

POROVNANIPCL
          bsf   RD6
          bsf   RD7
          movf  OTACKYLPPC,w
          subwf OTACKYL,w
          btfsc zero
          bsf   PRIR,0

```

```

DOLNIPOJEZDLK
          return

```

;***** PRO POHYB VZAD (VPRAVO) *****

JIZDAVPRAVO

```

          ;----- Pro nabití pulsu z leveho motoru pro jizdu vpred(vlevo)
          bsf   RD6
          bsf   RD7
ZAC1     KMIT  PORTA,POCET,PREDPORT
          btfss PREDPORT,0
          bcf   PREDCHOZI,0
          btfss PREDPORT,0
          goto  $+4
          btfss PREDCHOZI,0
          decf  OTACKYL,f
          bsf   PREDCHOZI,0
          ;----- Pro nabití pulsu z praveho motoru pro jizdu vpred(vlevo)
          btfss PREDPORT,1
          bcf   PREDCHOZI,1

```

```

        btfss    PREDPORT,1
        goto     $+4
        btfss    PREDCHOZI,1
        decf     OTACKYP,f
        bsf      PREDCHOZI,1

        call     DOLNIPOJEZDP
        btfss    PRIR,0;tohle indikuje, ze uz muzu prestat jet
        goto     ZAC1
        return

DOLNIPOJEZDP
        movf     OTACKYL,w
        subwf    OTACKYP,w
        btfsc    zero
        goto     POROVNANIPCP
        btfsc    carry
        goto     $+3
        bcf      RD7
        goto     DOLNIPOJEZDPK
        bcf      RD6
        goto     DOLNIPOJEZDPK
POROVNANIPCP
        bsf      RD6
        bsf      RD7
        movf     OTACKYL,w
        subwf    OTACKYLPPC,w
        btfsc    zero
        bsf      PRIR,0
DOLNIPOJEZDPK
        return

;#####

        endm

```

Zdrojový text souboru *HorniPojezd.inc*

; zde jsou všechny funkce potřebné pro horní pojezd

POJEZDHORNI macro

;#####

;***** Pro prerušení od levé strany horního pojezdu + následné odjetí *****

ODJETIHORNILEVE

```

    bcf    RD4            ; pro jistotu vypína navijení
    bcf    RD3            ; vypne horní motor
    call   TIME
    bcf    RD2            ; zapne pravý směr horního motoru
    bsf    RD3            ; zapne horní motor
    call   NULA
    bcf    RD3            ; vypne horní motor
    call   TIME
    clrf   OTACKYH        ; vynuluje OTACKY horního motoru
    return

```

;***** Pro prerušení od pravé strany horního pojezdu + následné odjetí *****

ODJETIHORNIPRAVE

```

    bcf    RD4            ; pro jistotu vypína navijení
    bcf    RD3            ; vypne horní motor
    call   TIME
    bsf    RD2            ; zapne levý směr horního motoru
    bsf    RD3            ; zapne horní motor
    call   NULA
    bcf    RD3            ; vypne horní motor
    call   TIME
    movlw  .35            ; maximální horní otáčky
    movwf  OTACKYH
    return

```

;***** Jízda vlevo *****

JIZDAVLEVOHORNI

```

;----- Pro nabití pulsu z horního motoru pro jízdu vzad(vlevo)
    bsf    RD3
    KMIT   PORTA,POCET,PREDPORT
    btfss  PREDPORT,2
    bcf    PREDCHOZI,2
    btfss  PREDPORT,2
    goto   $+4
    btfss  PREDCHOZI,2
    decf   OTACKYH,f
    bsf    PREDCHOZI,2

    call   HORNIPOJEZDL
    btfss  PRIR,1;tohle indikuje, že už můžu přestat jet
    goto   $-10
    return

```

HORNIPOJEZDL

```

movf    OTACKYHPC,w
subwf   OTACKYH,w
btfsc   zero
bsf     PRIR,1
return

```

```

;***** Jizda vpravo *****

```

JIZDAVPRAVOHORNÍ

```

;----- Pro nabití pulsu z horního motoru pro jízdu vpřed(vpravo)
bsf     RD3
KMIT    PORTA,POCET,PREDPORT
btfss   PREDPORT,2
bcf     PREDCHOZI,2
btfss   PREDPORT,2
goto    $+4
btfss   PREDCHOZI,2
incf    OTACKYH,f
bsf     PREDCHOZI,2

call    HORNIPOJEZDP
btfss   PRIR,1;tohle indikuje, že už můžu přestat jet
goto    $-10
return

```

HORNIPOJEZDP

```

movf    OTACKYH,w
subwf   OTACKYHPC,w
btfsc   zero
bsf     PRIR,1
return

```

```

;#####

```

```

endm

```

Zdrojový text souboru *KomunikaceVozik.inc*

; urcene pro komunikaci s vozikem

***** NAVEDENI VOZIKU NA URCENOU POLOHU *****

NAVEDVOZIK macro VOZIKPCX,PORTX

```

movlw .0 ; v pripade, ze je VOZIKPC 0 nastavuje RD1 a RD0
addwf VOZIKPCX,w ; nastavuje depo
btfss zero
goto $+3
bsf PORTX,1 ; nastavuju, protoze vozik to vnima naopat (ST)
bsf PORTX,0
movlw .1 ; v pripade, ze je VOZIKPC 1 nastavuje RD1 a nuluje RD0
subwf VOZIKPCX,w ; nastavuje 1.nadrazi
btfss zero
goto $+3
bsf PORTX,1
bcf PORTX,0
btfss carry ; v pripade, ze je VOZIKPC 2 nuluje RD1 a nastavuje RD0
goto $+3 ; nastavuje 2.nadrazi
bcf PORTX,1
bsf PORTX,0 ; nastaveni trva az do skonzeni vseh pojezdu

endm

```

***** JE VOZIK NA URCENEM MISTE? *****

VOZIKOK macro PORTX,VOZIKPCX

```

movf PORTX,w
subwf VOZIKPCX,w
btfss zero ; dokude neni vozik na zadanem miste, ceká se !
goto $-3

endm

```

Zdrojový text souboru *PosliNeboPrijmy.inc*

; ***** Inicializuje prenos po USART *****

```
INITKOM    macro    rych
                ; nastaveni registru      TXSTA, RCSTA, SPBRG> 8 bitovy prenos
                ; (vysilac i prijimac) s rychlosti 19200 baudu
    movlw    B'00100100'    ; nastav vysilac pro...
    banksel  TXSTA          ; ...asynchronni 8bitovy prenos
    movwf    TXSTA
    movlw    B'10010000'    ; nastav prijimac pro...
    banksel  RCSTA          ; ...asynchronni 8bitovy prijem
    movwf    RCSTA
    movlw    rych           ; nastav komunikacni rychlost,...
    banksel  SPBRG          ; ...v nasem pripade 19200 baudu
    movwf    SPBRG
    banksel  0

    endm
```

; *****

; ***** Toto makro odesila znak na PC *****

```
ODESLI    macro    CISLO

    btfss    PIR1,TXIF      ; pokud je vysilaci port prazdny
    goto     $-1
    movf     CISLO,w        ; ...vysli CISLO
    movwf    TXREG

    endm
```

; *****

; ***** Prijima znak z PC *****

```
PRIJMY    macro    CISLO

    btfss    PIR1,RCIF      ; pokud na port prisel znak...
    goto     $-1
    movf     RCREG,W        ; ...uloz jej do registru CISLO
    movwf    CISLO

    endm
```

; *****

Zdrojový text souboru *zakmity.inc*

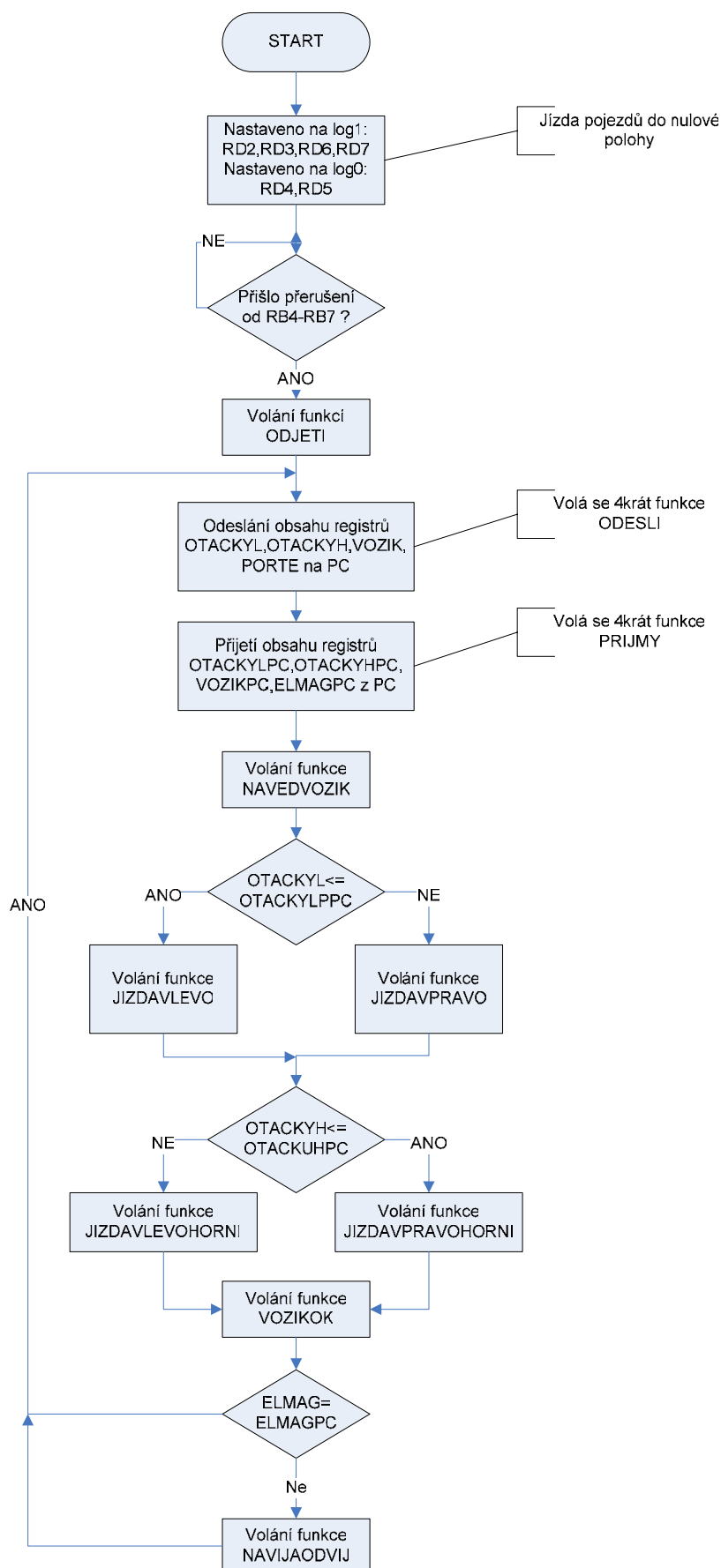
```
; Toto makro slouží k osetření zakmitu vstupu.  
; Čtení určitého portu opakuje 20 krát a v případě, že je stále stejný,  
; vezme jeho hodnotu a určující.  
; *****  
; PORTX ....vložit port, který je nutno testovat  
; POCETX.... 8 bitový register, který je určen pro odcitání počtu opakování  
; UCHOVAT....8 bitový registr, do kterého je potřeba uložit určující hodnotu portu
```

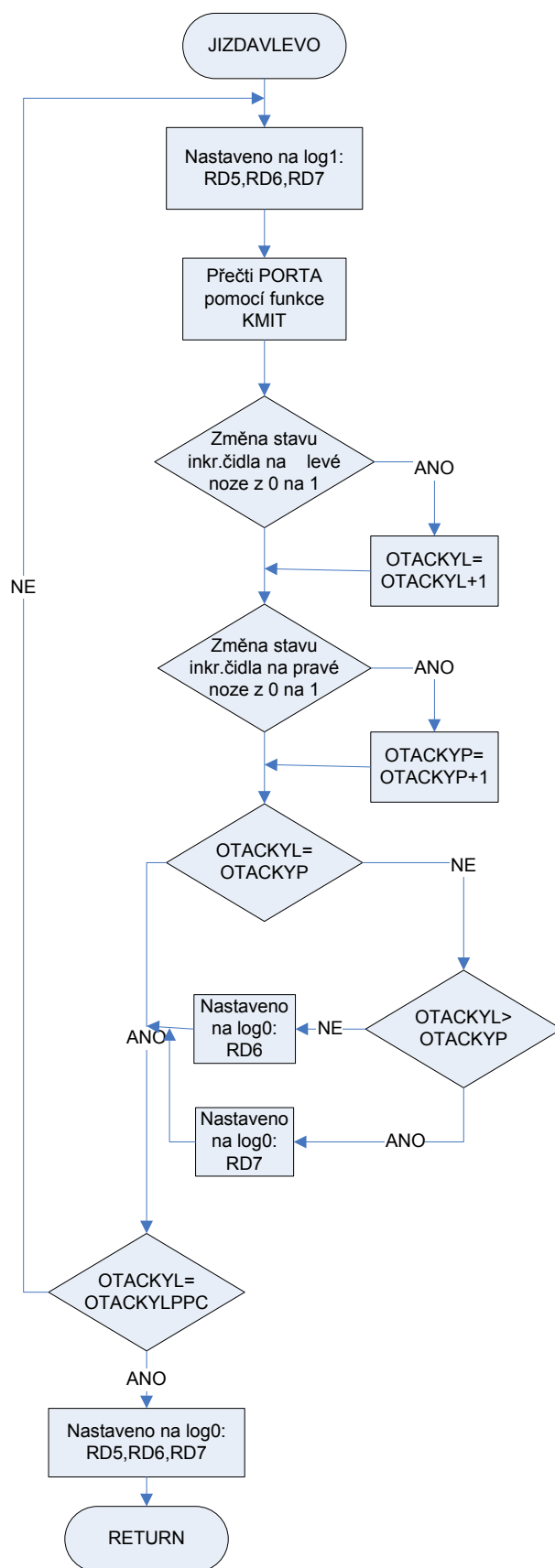
```
KMIT macro    PORTX,POCETX,UCHOVAT
```

```
    movlw 20  
    movwf POCETX  
    movf  PORTX,w  
    movwf UCHOVAT  
  
    movf  PORTX,w  
    subwf UCHOVAT,w  
    btfss zero  
    goto  $-7  
    decfsz POCETX,f  
    goto  $-5
```

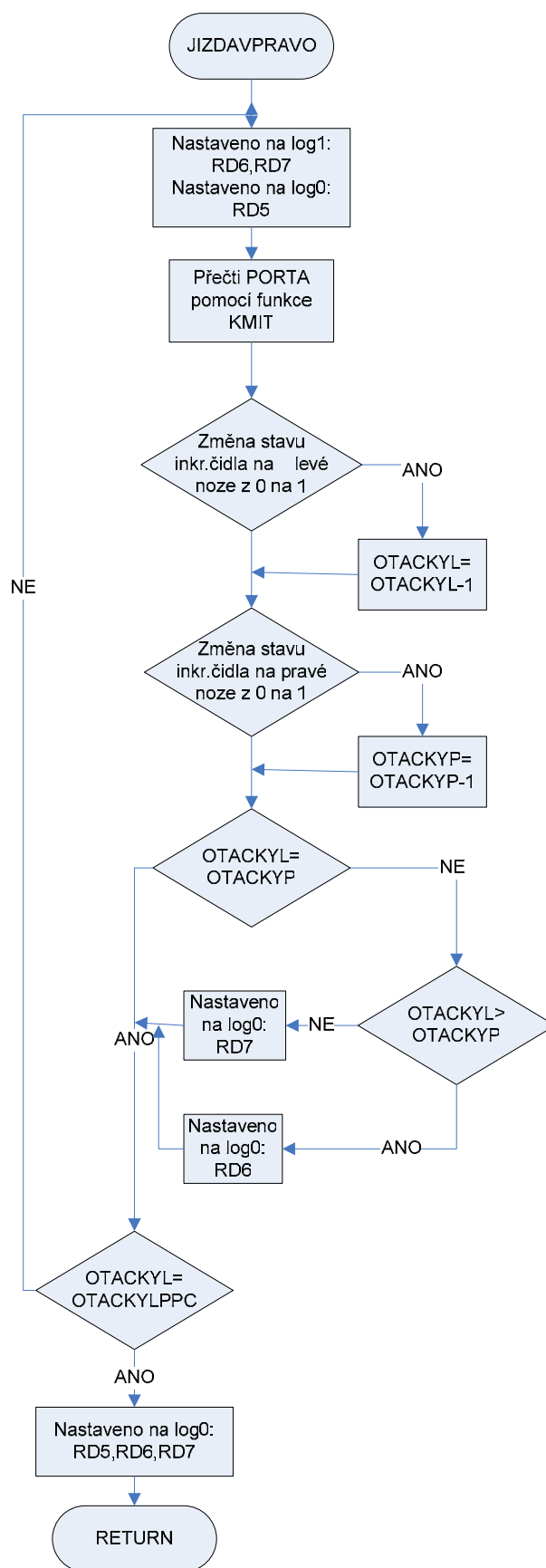
```
endm
```

Vývojový diagram chování řídicího mikropočítače

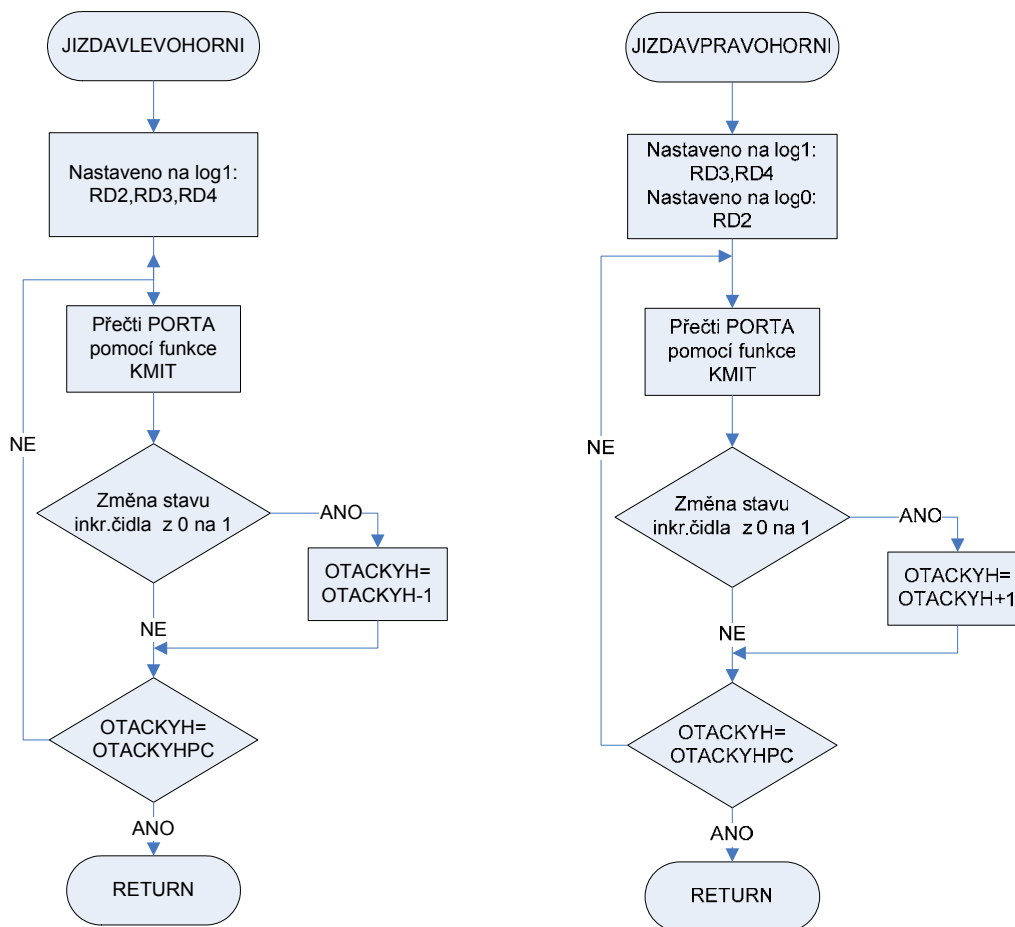

Vývojový diagram funkce JIZDAVLEVO

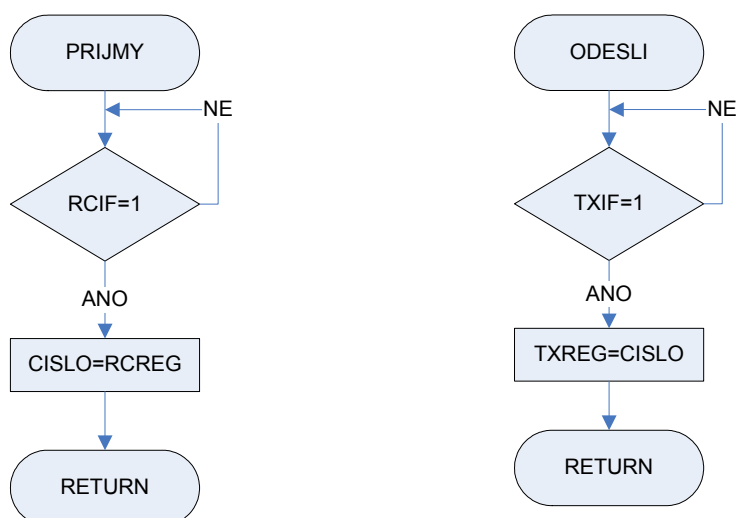
Vývojový diagram funkce JIZDAVPRAVO

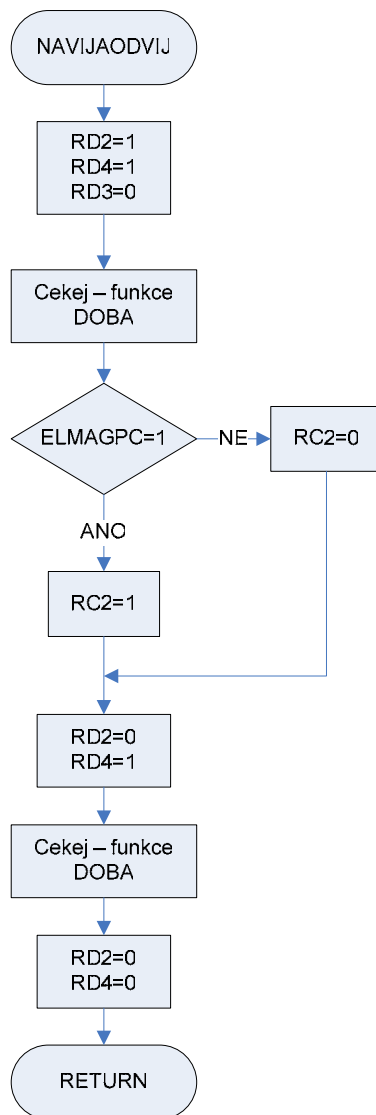

Vývojový diagram funkce JIZDAVLEVOHORNÍ a JIZDAVPRAVOHORNÍ

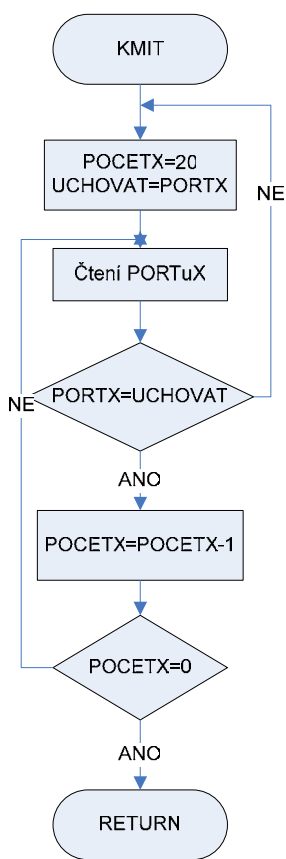

Vývojový diagram funkce PRIJMY a ODESLI

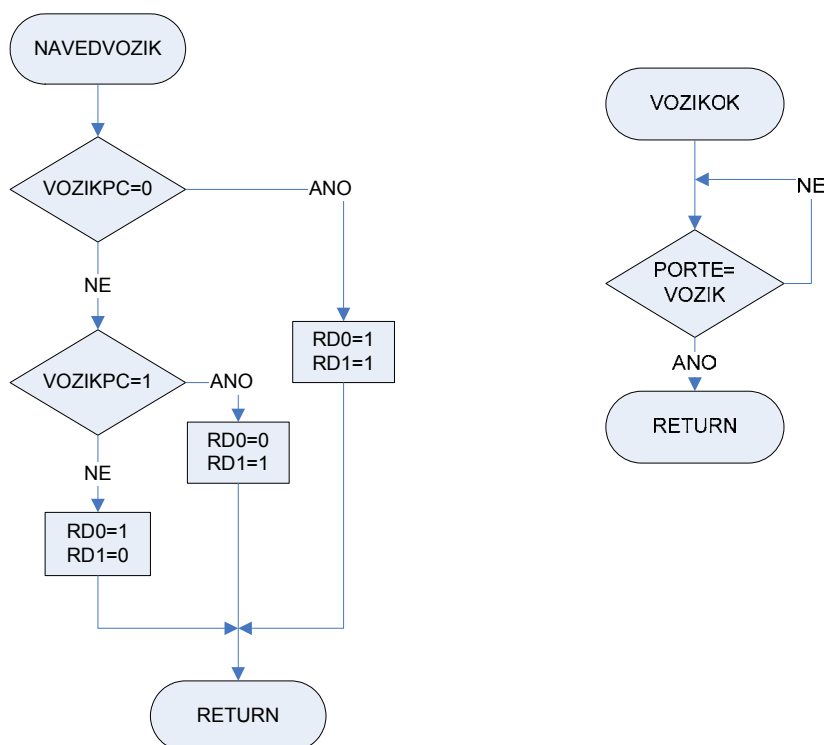

Vývojový diagram funkce NAVIJAODVIJ

Vývojový diagram funkce KMIT

Vývojový diagram funkce NAVEDVOZIK a VOZIKOK

Zdrojový text souborů *diplom84.asm*

```

LIST    P = 16F84, R = DEC
#include<p16f84.inc>

w    equ    0    ; instrukční výsledek do W
f    equ    1    ; instrukční výsledek do registru

RAM      equ    0Ch      ; první adresa RAM v PIC16F84 (0Ch-2Fh)
TMP_W    equ    RAM+01   ; temp preruseni
TMP_S    equ    RAM+02   ; temp preruseni

TMP0     equ    RAM+03   ; pomocny registr
TMP1     equ    RAM+04   ; pomocny registr
TMP2     equ    RAM+05   ; pomocny registr

#define carry STATUS,0 ; STATUS register
#define dcarry STATUS,1
#define zero STATUS,2

; ***** základní nastavení mikrokontroleru *****

                org 0x2007      ; adresa konfigurace PIC16F84
                __config 0x3FF9

; ***** Reset procesoru *****

RESET org      0x00          ; začátek programu
      goto     INIT          ; skok na počáteční inicializaci

      org      0x04          ; adresa preruseni
      goto     PRERUS

; ***** Přerušování *****

PRERUS      movwf TMP_W      ; uložit W
            movf  STATUS,W
            movwf TMP_S      ; uložit STATUS
;
            bcf   INTCON,T0IF ; vynulovat příznak
;-----
;
            !!! zde lze napsat, co má udělat přerušování !!!

;-----
INT_END      movf  TMP_S,W
            movwf STATUS      ; obnova STATUS
            swapf TMP_W,F
            swapf TMP_W,W      ; obnova W
            retfie            ; návrat z přerušování

; ***** Inicializace procesoru *****

INIT  bcf     STATUS,RP0      ; nastavení BANKY 0
      bcf     STATUS,RP1      ; nastavení BANKY 0
;
      movlw   b'00000'        ; přednastavení PORTu A
      movwf   PORTA

```

```

        movlw b'00000000'    ; prednastaveni PORTu B
        movwf PORTB
; -----
        bsf     STATUS,RP0    ; nastaveni BANKY 1
        movlw  b'11111'      ; portA 4-0, 5vstupu, 0vystupu
        movwf  TRISA
        movlw  b'00000000'    ; portB 7-0, 0vstupu, 8vystupu
        movwf  TRISB

        movlw  B'11011000'
        movwf  OPTION_REG    ; f:4 :16 :256 = 100Hz (preruseni = 10ms)
        bcf    STATUS,RP0    ; nastaveni BANKY 0
; -----
        movlw  b'00000000'    ; zakazani jakéhokoliv preruseni
        movwf  INTCON

; *****
;          !!! vynulovani a nastaveni PROMenych !!!

POMRA    equ    RAM+06        ; pomocny registr pro RA
POMRB    equ    RAM+07        ; pomocny registr pro RB

LEVY5     equ    RAM+08        ; pocet 5V ve stride prvni motor
PRAVY5    equ    RAM+09        ; pocet 5V ve stride druhy motor

POMLEVY5  equ    RAM+11        ; odecitana strida 5V prvni motor
POMPRAVY5 equ    RAM+12        ; odecitana strida 5V druhy motor

ULOZLEVY5 equ    RAM+13        ; ulozena LEVY5
ULOZPRAVY5 equ    RAM+14        ; ulozena PRAVY5

PROM      equ    RAM+15        ; pomocna PROMena
HLIDEJ    equ    RAM+16        ; pomocna PROMena hlida stalost vyvodu

PRIR      equ    RAM+17        ; detekuje, ze bylo prirazino LEVY5 do POMLEVY5 bit 0
; detekuje,ze bylo prirazino PRAVY5 do POMPRAVY5 bit 1

SECL      equ    RAM+18        ; pro zpomaleni plus a minus pro levy motor
SECP      equ    RAM+19        ; pro zpomaleni plus a minus pro pravy motor

#define    RA1    POMRA,3      ; vstup z RD5 PIC16F877
#define    RA2    POMRA,2      ; vstup z RD6 PIC16F877
#define    RA3    POMRA,1      ; vstup z RD7 PIC16F877

#define    RB4    PORTB,4      ; vystup na MOTORL vlevo
#define    RB5    PORTB,5      ; vystup na MOTORL vpravo
#define    RB6    PORTB,6      ; vystup na MOTORP vlevo
#define    RB7    PORTB,7      ; vystup na MOTORP vpravo

; *****          Hlavní program          *****
;
        clrf    LEVY5          ; nulovani pracovnich registru
        clrf    PRAVY5
        clrf    POMLEVY5
        clrf    POMPRAVY5
        clrf    ULOZLEVY5
        clrf    ULOZPRAVY5
        clrf    PROM
        clrf    HLIDEJ

```

```

        clrf    POMRB
        clrf    PRIR
        movlw   .20
        movwf   SECL
        movwf   SECP

;*****
;
        goto   MAIN

;***** ODCITANI a SCITANI plusovych casti stridy *****

PLUS    incf    PROM,f          ; pricitani do registru PROM, max. 40
        movlw   .41
        subwf   PROM,w
        btfsc   carry
        decf    PROM,f
        return

MINUS    decf    PROM,f          ; odecitani z registru PROM, min. 0
        movlw   0xFF
        subwf   PROM,w
        btfsc   carry
        incf    PROM,f
        return

;***** Kontrola nastaveni RA2,RA3 a nasladne vyhodnoceni *****

VSTUP
        btfss   PRIR,0          ; testuje, zda-li je vstupni vyvod RA2 nastaven na 1 nebo 0
        goto    VSTUPP          ; 0 – vola MINUS, 1 – vola PLUS
        movf    LEVY5,w
        movwf   PROM
        btfss   RA2
        call    MINUS
        btfsc   RA2
        call    PLUS
        movf    PROM,w
        movwf   LEVY5

VSTUPP
        btfss   PRIR,1          ; testuje, zda-li je vstupni vyvod RA3 nastaven na 1 nebo 0
        goto    VSTUPK          ; 0 – vola MINUS, 1 – vola PLUS
        movf    PRAVY5,w
        movwf   PROM
        btfss   RA3
        call    MINUS
        btfsc   RA3
        call    PLUS
        movf    PROM,w
        movwf   PRAVY5

VSTUPK
        return

;***** Zalohovani poctu kladnych casti stridy *****

ZALOHA  movf    LEVY5,w          ; uchovava sktualni stav registru LEVY a PRAVY
        movwf   ULOZLEVY5
        movf    PRAVY5,w
        movwf   ULOZPRAVY5
        return

```

;***** Pomoc pri rozjezdu motoru *****

```
ROZJEDL movlw      .4
        subwf      ULOZLEVY5,w
        btfss      zero
        goto       ROZLK
        movlw      .20
        movwf      POMLEVY5
```

ROZLK return

```
ROZJEDP movlw      .4
        subwf      ULOZPRAVY5,w
        btfss      zero
        goto       ROZPK
        movlw      .20
        movwf      POMPRAVY5
```

ROZPK return

;***** Hodnoceni stridy a nasledne nastaveni POMRB *****

```
HODNOT   clrf      POMRB
        btfss      RA1
        goto       VPRAVO
```

; odtud hodnoti otaceni vlevo

```
        bcf        POMRB,4
        movlw      .251
        addwf      POMLEVY5,w
        btfsc      carry
        bsf        POMRB,4
        movlw      .40          ; odtud to hodnoti,zdalito ma zapnout furt +5V
        subwf      LEVY5,w
        btfsc      zero
        bsf        POMRB,4
```

```
        bcf        POMRB,6
        movlw      .251
        addwf      POMPRAVY5,w
        btfsc      carry
        bsf        POMRB,6
        movlw      .40          ; odtud to hodnoti,zdalito ma zapnout furt +5V
        subwf      PRAVY5,w
        btfsc      zero
        bsf        POMRB,6
```

goto HODNOTK

; odtud hodnoti otaceni vpravo

```
VPRAVO   bcf        POMRB,5
        movlw      .251
        addwf      POMLEVY5,w
        btfsc      carry
        bsf        POMRB,5
        movlw      .40          ; odtud to hodnoti,zdalito ma zapnout furt +5V
        subwf      LEVY5,w
        btfsc      zero
        bsf        POMRB,5
```

bcf POMRB,7

```

movlw .251
addwf POMPRVY5,w
btfsc carry
bsf POMRB,7
movlw .40 ; odtud to hodnoti,zdalito ma zapnout furt +5V
subwf PRVY5,w
btfsc zero
bsf POMRB,7

```

HODNOTK return

;*** Odescita promene POMLEVY(POMPRAVY) a priradi do nich LEVY(PRAVY) kdyz jsou =0 ***

```

ODPPRI    movlw 0x00
          addwf POMLEVY5,w
          btfss zero
          decf POMLEVY5,f
          movf STATUS,w
          movwf HLIDEJ
          movf LEVY5,w
          btfsc HLIDEJ,2
          movwf POMLEVY5
          btfss HLIDEJ,2
          goto $+2
          decfsz SECL,f
          goto $+4
          bsf PRIR,0
          movlw .20
          movwf SECL
          movlw .5
          subwf LEVY5,w
          btfsc zero
          call ROZJEDL

          movlw 0x00
          addwf POMPRVY5,w
          btfss zero
          decf POMPRVY5,f
          movf STATUS,w
          movwf HLIDEJ
          movf PRVY5,w
          btfsc HLIDEJ,2
          movwf POMPRVY5
          btfss HLIDEJ,2
          goto $+2
          decfsz SECP,f
          goto $+4
          bsf PRIR,1
          movlw .20
          movwf SECP
          movlw .5
          subwf PRVY5,w
          btfsc zero
          call ROZJEDP

          return

```

***** Hlavní program *****

MAIN

```
    bcf     INTCON,2    ;vynulovani bitu T0IF
    clrf    TMR0        ;vynulovani TMR0 a preddelicky

    movf    POMRB,w     ; nastaveni PORTuB podle obsahu registru POMRB
    movwf   PORTB

    movf    PORTA,w     ; ulozeni hodnoty PORTuA do pomocneho registru POMRA
    movwf   POMRA

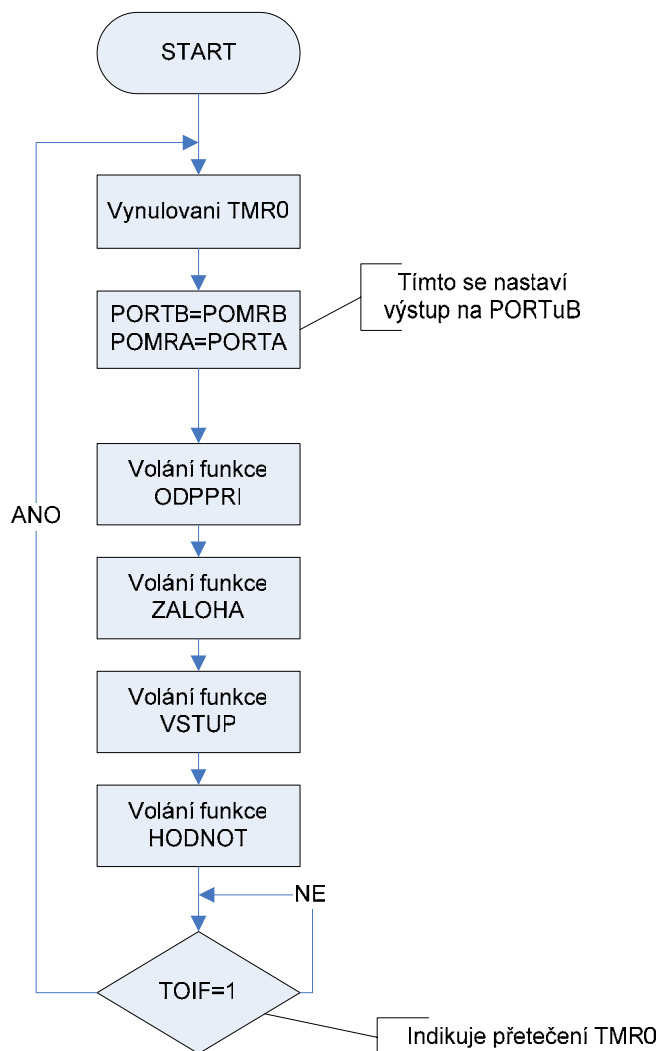
    call    ODPPRI
    call    ZALOHA
    call    VSTUP
    call    HODNOT

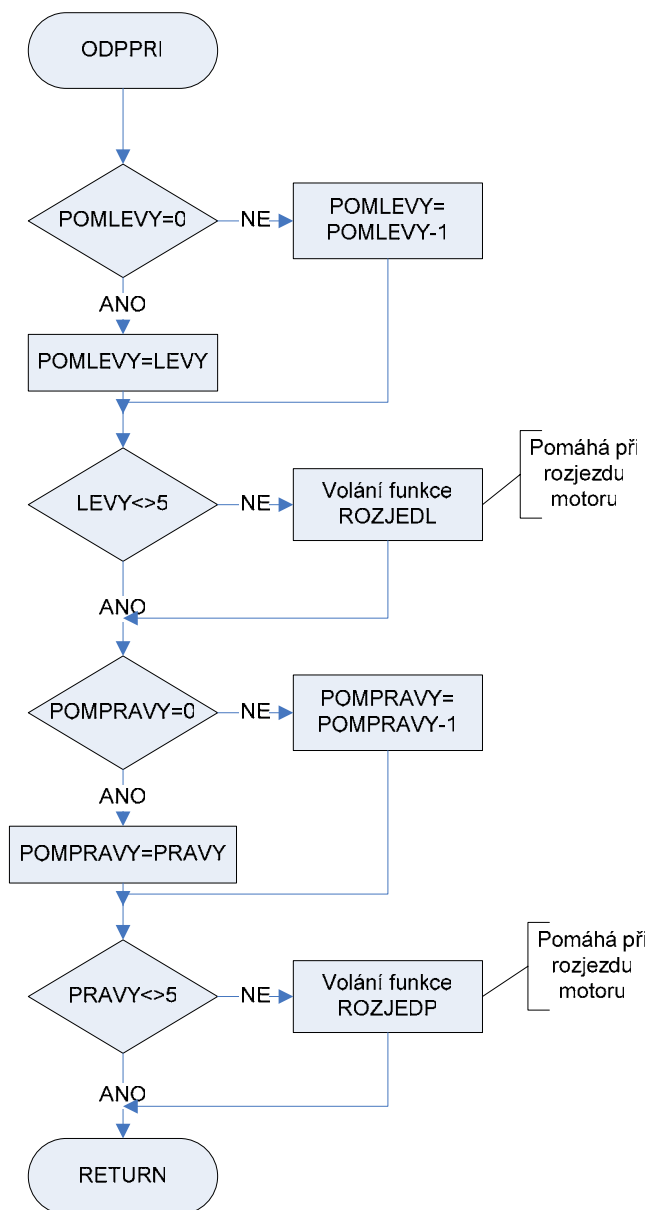
    bcf     PRIR,0
    bcf     PRIR,1
    movlw   .130
    addwf   TMR0,f
    btfss   INTCON,2    ;testovani bitu T0IF
    goto    $-1         ; dokud nepretece TMRO, jet u cekaci smycka, tim je zajistena stale
                        ; stajna delka prosleho programu MAIN a tim je take zajistena
                        ; presnost pulzni sirkove modulace

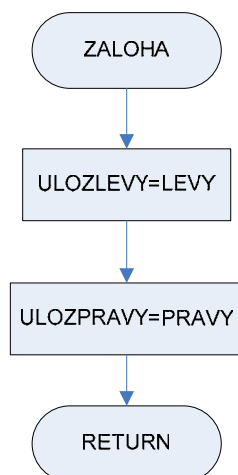
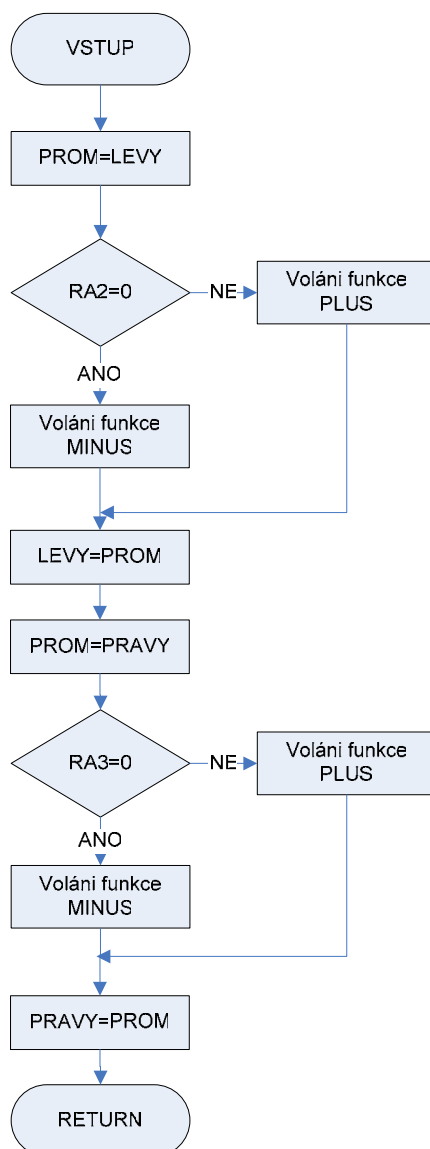
    goto    MAIN

end
```

Vývojový diagram chování pomocných mikrokontrolérů PIC16F84A

Vývojový diagram funkce ODPPRI

Vývojový diagram funkce ZALOHA**Vývojový diagram funkce VSTUP**

Vývojový diagram funkce HODNOT